

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av befolkningsdatalagen och lagen om identitetskort

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att befolkningsdatalagen ändras så att den beaktar den nya allmänna lag som ansluter sig till elektroniska signaturer. Enligt förslaget skall de nödvändiga ändringar som denna lag medför göras i befolkningsdatalagen. Lagen om elektroniska signaturer skall tillämpas på Befolkningsregistercentralens verksamhet som certifikatutfärdare av de kvalificerade certifikat som avses lagen. Dessutom skall lagen tillämpas på certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen i anslutning till elektroniska signaturer med undantag för datainnehållet i det medborgarcertifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen, registreringen av detta i en offentlig katalog och ansökningsförfarandet om vilket det skall föreskrivas i befolkningsdatalagen i bestämmelser som avviker från bestämmelserna i den allmänna lagen. I propositionen föreslås ändringar i lagen om identitetskort och befolkningsdatalagen som

föranleds av behovet att utveckla den elektroniska kommunikationen. Ändringsförslagen som gäller en ökning av antalet kort som möjliggör elektronisk kommunikation ansluter sig till en sammanslagning av det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet till ett enda gemensamt kort som utfärdas av en statlig myndighet för att användas vid elektronisk kommunikation, förlängning av kortets giltighetstid och förenkling av ansökningsförfarandet samt införandet av en teknisk del i alla identitetskort. De ändringar i befolkningsdatalagen som lagen om elektroniska signaturer medför avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa. De ändringar i befolkningsdatalagen och i lagen om identitetskort som föranleds av behovet att utveckla den elektroniska kommunikationen avses träda i kraft hösten 2003.

Anmält enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG, ändrat 98/48/EG

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Nuläge och föreslagna ändringar	4
1.1. Nuläge.....	4
1.1.1. Allmänt.....	4
1.1.2. Elektroniska tjänster och användaridentifiering	4
1.1.3. Lagstiftningen i anslutning till elektronisk kommunikation.....	5
1.1.4. Socialförsäkringskortet.....	5
1.1.5. Bedömning av nuläget.....	6
Det elektroniska identitetskortet och certifikatet som utfärdas av Befolkningsregistercentralen.....	6
Principen om ett enda kort.....	7
Magistratens ansvar för registeruppgifterna och upprätthållandet av dem	7
1.2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen.....	8
1.2.1. Förslagen till ändring av befolkningsdatalagen som föranleds av revideringen av lagstiftningen om elektronisk kommunikation.....	8
Medborgarcertifikat och kvalificerade certifikat.....	8
Den tekniska identifieringsuppgift som behövs när en elektronisk kommunikationskod skapas	9
1.2.2. Ändringar av befolkningsdatalagen och lagen om identitetskort som syftar till att öka användningen av elektroniska identitetskort	9
1.2.3. Utvidningen av en magistrats regionala behörighet	10
2. Propositionens verkningar	11
2.1. Verkningar för medborgarna och förvaltningen	11
2.2. Ekonomiska verkningar	12
3. Beredningen av propositionen.....	13
4. Andra omständigheter som har inverkat på propositionens innehåll.....	14
DETALJMOTIVERING	15
1. Lagförslag	15
1.1. Befolkningsdatalagen.....	15
1.2. Lagen om identitetskort.....	18
2. Närmare bestämmelser.....	22
3. Ikraftträdande.....	22
4. Lagstiftningsordning	23
LAGFÖRSLAGEN	24
om ändring av befolkningsdatalagen.....	24
om ändring av lagen om identitetskort.....	27
BILAGA	31

PARALLELLTEXTER.....	31
om ändring av befolkningsdatalagen.....	31
om ändring av lagen om identitetskort.....	36

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Nuläge

1.1.1. Allmänt

Befolkningsregistercentralen verkar som certifikatmyndighet inom statsförvaltningen genom att tillhandahålla de tjänster och produkter som gör det möjligt att sköta ärenden skyddat i öppna nät. Befolkningsregistercentralens tjänster och produkter kan förutom av statsförvaltningen också användas av kommunerna, företagen och medborgarna. Befolkningsregistercentralens uppgifter i egenskap av myndighet som producerar certifikattjänster grundar sig på bestämmelserna i 2 § lagen om registerförvaltningen (166/1996) och bestämmelserna i 5 kap. befolkningsdatalagen (507/1993) som har ändrats genom lag den 1 december 1999 (527/1999). Enligt 2 § lagen om registerförvaltningen handhar Befolkningsregistercentralen utöver sina övriga uppgifter tillhandhållandet av tjänster som gäller elektroniska identitetskort och certifierad elektronisk kommunikation inom statsförvaltningen. I befolkningsdatalagens 5 kap. om tjänster som gäller certifierad elektronisk kommunikation ingår bestämmelser om Befolkningsregistercentralens tjänster i anslutning till certifikatet, uppgifterna i certifikatet för certifierad elektronisk kommunikation, den elektroniska kommunikationskoden, behandlingen av certifikat och kommunikationskoder samt ansökningsförfarandet i ~~Bestämmelserna för utgående elektroniska identitetskort ingår i lagen om identitetskort (829/1999) som trädde i kraft den 1 december 1999. Genom lagen om identitetskort flyttades bestämmelserna om identitetskort i enlighet med 8 § regeringsformen och lagstiftningen om skydd av personuppgifter från förordningsnivå till lagnivå. I lagen ingår bestämmelser om identitetskort och elektroniska identitetskort.~~

Det elektroniska identitetskortet togs i bruk den 1 december 1999. Med hjälp av kortet kan en person verifieras tillförlitligt vid elektronisk kommunikation och personen i fråga

kan signera med en elektronisk signatur. Vidare kan kortet användas som ett vanligt identitetskort, dvs. som en handling som styrker innehavarens identitet. Identitetskortet har dessutom godkänts som officiellt resedokument i 15 europeiska länder. Elektroniska identitetskort utfärdas på begäran för finska medborgare samt för utlänningar som är stadigvarande bosatta i Finland enligt lagen om hemkommun och som har införts i befolkningsdatasystemet samt vilkas identitet har kunnat konstateras på ett tillförlitligt sätt. Det elektroniska identitetskortet utfärdas av polisen. Certifikaten för de elektroniska identitetskorten utfärdas av Befolkningsregistercentralen.

Det elektroniska identitetskortet som innehåller ett certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen är avsett att användas som ett medel att identifiera en person särskilt i sådana elektroniska tjänster som kräver en säker identifiering av personen.

1.1.2. Elektroniska tjänster och användaridentifiering

Behovet att identifiera användare och nivån på identifieringen måste övervägas när man inför elektroniska tjänster. I elektronisk kommunikation, som kräver säker identifiering, kan utöver certifikat också andra identifieringsmetoder användas. Delegationen för informationssamhället antog i slutet av januari 2002 ett handlingsprogram för elektronisk kommunikation i offentlig förvaltning 2002-2003 (Kohti hallittua murrosta – julkiset palvelut uudella vuosituhannella). Programmet innehåller förslag till åtgärder som skall sätta fart på den elektroniska kommunikationen inom den offentliga förvaltningen. Enligt det åtgärdsförslag som gäller identifieringen av klienten och behovet av identifieringsmetoder fastställer myndigheterna skilt för varje tillämpning innan den nya elektroniska tjänsten tas i bruk vilken nivå av identifiering av klienten som krävs. Användningen av identifieringsmetoder skall basera sig på en bedömning av behovet av identifiering. I lösningarna för offentliga elektroniska tjänster kan man också använda de allmänt tillämp-

bara identifieringstjänster som bankerna erbjuder. Däremot anses det inte vara ändamålsenligt att utveckla särskilda identifieringsmetoder för tjänster som riktar sig till en stor användarkrets. Enligt åtgärdsförslaget används certifikatbaserad identifiering för tjänster som kräver säker identifiering. När man tillämpar s.k. säker identifiering skall myndigheten vid elektronisk identifiering acceptera också andra kvalificerade certifikat (och kort) än ett certifikat som utfärdas av en offentlig myndighet.

Finansministeriet har den 20 augusti 2002 utfärdat en rekommendation till ministerier, institutioner och ämbetsverk (VM 27/01/2002) om identifiering för elektroniska tjänster. Enligt rekommendationen skall statliga ämbetsverk och inrättningar undvika att konstruera egna identifieringstjänster och i stället anlita identifieringstjänster som används av vida medborgarkretsar och som tillhandahålls av pålitliga tredje parter, så som tillhandahållare av kvalificerade certifikat och banker. Elektroniska identitetskort och identifieringsmetoder som grundar sig på kvalificerade certifikat kan alltid användas för säker identifiering. Finansministeriet rekommenderar att identifiering för myndigheters tjänster som kräver säker identifiering konstrueras både utgående från metoder som baserar sig på kvalificerat certifikat och bankernas lösningar.

1.1.3. Lagstiftningen i anslutning till elektronisk kommunikation

Lagen om elektronisk kommunikation i förvaltningsärenden (1318/1999) trädde i kraft i vid ingången av 2000. Lagen tillämpas på anhängiggörande och handläggning av förvaltningsärenden samt delgivning av beslut vid myndigheter och den indirekta offentliga förvaltningen. Lagen innehåller bl.a. bestämmelser om de viktigaste kraven på elektronisk identifiering samt den certifiering som användningen av elektroniska signaturer förutsätter, särskilt certifikatets datainnehåll och certifikatutfärdarens skyldigheter och ansvar. Enligt lagens 33 § godkänns alltid certifikat som avses i 3 § 1 mom. lagen om identitetskort i den elektroniska kommunikationen.

Europaparlamentets och rådets direktiv om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (1999/93/EG) gavs den 13 december 1999. Åtgärderna för genomförande av direktivet skulle vidtas före den 19 juli 2001. För genomförande av direktivet avfattades en regeringsproposition med förslag till lagar om elektroniska signaturer och om ändring av 2 § lagen om kommunikationsförvaltningen (RP 197/2001) som avläts till riksdagen den 26 oktober 2001. I den föreslagna lagen ingår bl.a. bestämmelser om elektroniska signaturers rättsverkan, tillhandahållandet av certifikat för elektroniska signaturer, certifikatutfärdarnas skyldigheter och ansvar, behandlingen av personuppgifter samt minimikraven på innehållet i ett certifikat.

Till genomförandet av direktivet ansluter sig också regeringens proposition med förslag till lag om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (RP 17/2002) som avläts till riksdagen den 14 mars 2002. Den föreslagna lagen innehåller bestämmelser om parternas rättigheter och skyldigheter vid elektronisk kommunikation, uppfyllandet av kraven på skriftlig form och underskrift, ankomsttidpunkten för ett elektroniskt meddelande, diarieföring eller annan registrering av elektroniska dokument, teknisk bearbetning och överföring samt elektronisk signering och elektronisk delgivning av beslutshandlingar. I den nya lagen skall enligt förslaget inte ingå bestämmelser om certifieringsverksamheten, utan regleringen av denna skall ingå i lagen om elektroniska signaturer. Lagen om elektronisk kommunikation i förvaltningsärenden skall enligt propositionen upphävas i samband med att den nya lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet träder i kraft. Lagförslaget har anknytning till den föreslagna lagen om elektroniska signaturer, varför dessa lagar enligt regeringens proposition skall träda i kraft samtidigt.

1.1.4. Socialförsäkringskortet

För närvarande finns det två olika aktiva kort för elektroniska tjänster som tillhandahålls inom förvaltningen. I försöket med elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården och övrigt socialskydd används ett

särskilt socialförsäkringskort. Med hjälp av socialförsäkringskortet kan en person verifieras i de elektroniska tillämpningarna och vid certifierad elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården och det övriga socialskyddet. Kortinnehavaren kan också vid behov underteckna handlingar och meddelanden med elektronisk signatur och kryptera dem. Socialförsäkringskortet kan dessutom användas för den verifiering som krävs för att personer som är anställda inom social- och hälsovården och det övriga socialskyddet skall kunna sköta sina uppgifter.

Socialförsäkringskortet utfärdas Folkpensionsanstalten. I kortets tekniska del ingår, liksom i det elektroniska identitetskortet, ett certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen. Med hjälp av socialförsäkringskortet kan en klient bl.a. underteckna sitt samtycke till att sekretessbelagda klientuppgifter kan lämnas ut.

Användningen av socialförsäkringskortet grundar sig på lagen om försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården och om försök med socialförsäkringskort (811/2000, nedan makropilotlagen), enligt vilken man i det försök som lagen avser använder ett särskilt socialförsäkringskort i den elektroniska kommunikationen inom social- och hälsovården. Enligt lagen kan kortet användas både i behandlingen av förvaltningsärenden och vid användningen av de elektroniska tillämpningarna inom det faktiska tillhandahållandet av social- och hälsovård. Lagen tillämpas när kommuner, samkommuner, andra myndigheter, sammanslutningar, serviceproducenter, självständiga yrkesutövare eller Folkpensionsanstalten ordnar eller tillhandhåller socialvård, hälso- och sjukvård eller någon annan form av socialskydd för invånare i kommunerna Björneborg, Kankaanpää, Lappi, Norrmark, Pääjärvi, Sastmola och Siikainen. På beslut av social- och hälsovårdsministeriet kan försöksområdet utvidgas till att omfatta också andra kommuner och samkommuner. Lagen trädde i kraft den 1 oktober 2000 och den gäller fram till den 31 december 2003. Enligt den allmänna motiveringen i lagpropositionen (RP 33/2000) undersöker man genom försöket om det behövs ett särskilt kort för elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården och

det övriga socialskyddet.

Inom ramen för det försök som avses i makropilotlagen inleddes försöksanvändningen av kort för anställda inom social- och hälsovården vid årsskiftet 2000-2001 och de första klientkorten utfärdades i maj 2001. I mars 2002 fanns det cirka 1 200 kort. Målet är att utfärda kort till sammanlagt ca 9 000 personer. I makropilotprojektet som genomförs i Satakunda används alltså tills vidare endast en liten del av det planerade antalet kort.

1.1.5. *Bedömning av nuläget*

Det elektroniska identitetskortet och certifikatet som utfärdas av Befolkningsregistercentralen

Elektronisk kommunikation i öppna nät som kräver tillförlitlig verifiering av parterna och möjlighet att skapa en elektronisk signatur förutsätter ett certifikat som antingen finns registrerat i kortet eller i någon annan anordning som används vid elektronisk kommunikation. Finland blev föregångare i hela världen när medborgarna erbjöds möjlighet till säker elektronisk kommunikation i och med att det elektroniska identitetskortet med ett av Befolkningsregistercentralen utfärdat certifikat för verifiering, kryptering och signering i öppna nät togs i bruk i slutet av 1999. Vid kommunikation i öppna nät måste man, utöver verifieringen av den andra partens identitet, kunna försäkra sig om sekretessen och om integriteten och autenticiteten hos uppgifterna.

Avsikten med det elektroniska identitetskortet är att för varje medborgare och utlänning som är stadigvarande bosatt i Finland öppna en kanal för tillförlitlig kommunikation. Systemet kan utnyttjas både av enskilda personer och företag som har skaffat elektroniska identitetskort för sina anställda. Genom användningen av certifikattjänster kan man samtidigt garantera både en hög nivå på data-säkerheten och rättssäkerheten för bägge parter i nätkommunikationen, vilket har varit en förutsättning för utvecklandet av den elektroniska kommunikationen.

Ett certifikat som utfärdats av en statlig myndighet är en av staten garanterad elektronisk identitet för varje finsk medborgare och

utlänning som är stadigvarande bosatt i Finland som kan användas både i kommunikation med myndigheter och i kommunikation som gäller privata tjänster. Ett certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen kan användas i olika situationer och är inte beroende av den tekniska plattformen, vilket innebär att certifikatet kan registreras på olika typer av kort eller andra tekniska anordningar, t.ex. mobilteleapparater.

Elektroniska identitetskort och den tillförlitliga verifieringen av kortinnehavaren som baserar sig på kortet och som skapar möjligheten till säker kommunikation över nätet har varit i bruk sedan december 1999. Användningen av den verifieringsteknik som staten har byggt upp har emellertid inte spritt sig i den utsträckning som man förväntat sig. Antalet elektroniska identitetskort är 13 000, vilket är ett alldeles för litet antal med tanke på utvecklandet av den elektroniska kommunikationen. Antalet tjänster som de elektroniska identitetskorten kan användas i är fortfarande endast cirka 25. Behovet av att utöka tjänsterna skulle öka om antalet kort vore betydligt större än för närvarande.

Principen om ett enda kort

Det effektivaste och mest ekonomiska sättet att använda elektroniska tjänster inom förvaltningen är att erbjuda medborgarna och de tjänsteproducerande myndigheterna ett gemensamt kort som kan användas i alla elektroniska tjänster inom förvaltningen. Detta mål har också beaktats i regeringsprogrammet, enligt vilket ett gemensamt elektroniskt identitetskort som gör det möjligt att tillförlitligt och säkert använda elektronisk kommunikation inom förvaltningen skall tas i bruk inom statsförvaltningen och i så stor utsträckning som möjligt också inom den kommunala förvaltningen.

Också i riksdagens uttalanden i anslutning till godkännandet av regeringspropositionerna med förslag till lagar om ändring av befolkningsdatalagen och 2 § lagen om registerförvaltningen och förslag till lag om identitetskort och till lag om ändring av 23 § befolkningsdatalagen (RP 192/1998 och RP 18/1999) betonas att målet är att införa ett gemensamt elektroniskt identitetskort.

Riksdagen förutsatte när den godkände förslaget till lagar om ändring av befolkningsdatalagen och 2 § lagen om registerförvaltningen den 10 februari 1999 att regeringen ser till att ett och samma elektroniska identitetskort i mån av möjlighet kan användas i alla statliga myndigheter och i alla statliga funktioner och att samma kort i så stor utsträckning som möjligt kan användas också inom den kommunala förvaltningen.

Riksdagen förutsatte vidare när den godkände förslagen till lag om identitetskort och till lag om ändring av 23 § befolkningsdatalagen den 18 juni 1999 att regeringen i enlighet med det uttalande om ett enda elektroniskt identitetskort som riksdagen godkände den 10 februari 1999 ser till att den elektroniska kommunikationen och lagstiftningen i anknäring till den vidareutvecklas så att det allmänna statliga identitetskortet enligt lagen om identitetskort också kan användas inom social- och hälsovården och vid elektronisk kommunikation som gäller det övriga socialskyddet.

Magistratens ansvar för registeruppgifterna och upprätthållandet av dem

I 2 § befolkningsdatalagen bestäms om fördelningen av uppgifter och ansvar i anslutning till befolkningsdatasystemet mellan olika myndigheter. Magistraten är den registeransvarige som avses i personuppgiftslagen. Magistraten bär huvudansvaret för de uppgifter som antecknas i befolkningsdatasystemet och upprätthållandet av dem inom det egna ämbetsdistriktet. I paragrafen ingår ett befullmäktigande, enligt vilket magistraten kan komma överens med en kommun som tillhör ämbetsdistriktet att kommunen inom sitt område ansvarar för byggnads- och lägenhetsuppgifterna samt för upprätthållandet av dem så som närmare bestäms genom förordning. Magistratens behörighet och ansvar för registeruppgifterna i det egna ämbetsdistriktet betyder i praktiken att endast en magistrat inom vars område en person som gjort t.ex. en ändringsanmälan som gäller personuppgifter har sin hemort eller folkbokföringskommun har rätt att registrera en ändring i befolkningsdatasystemet. Enligt den gällande lagen kan sålunda ingen annan magistrat registrera en

ändringsanmälan än magistraten inom vars område personen har sin hemkommun. Med beaktande av arbetsfördelningen mellan magistraterna och en ändamålsenlig användning av resurserna är det motiverat att registreringsuppgifterna skall kunna flyttas så smidigt som möjligt från en magistrat till en annan i vissa fall som bestäms särskilt.

1.2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

1.2.1. Förslagen till ändring av befolkningsdatalagen som föranleds av revideringen av lagstiftningen om elektronisk kommunikation

Medborgarcertifikat och kvalificerade certifikat

Avsikten med de bestämmelser i befolkningsdatalagen som gäller certifikat som utfärdas för personer har varit att skapa en elektronisk identitet för varje medborgare som kan användas vid kommunikation i nätet på samma sätt som ett pass eller identitetskort som utfärdats av en myndighet har använts för att styrka identiteten i samband med traditionella myndighetskontakter. Eftersom Befolkningsregistercentralen också kan utfärda certifikat som används för andra ändamål, föreslås det att beteckningen "medborgarcertifikat" införs i befolkningsdatalagen för det certifikat för en person med vars hjälp det på initiativ från en myndighet skapas en elektronisk identitet för personen och som ger en person allmän tillgång till myndigheternas elektroniska tjänster. Med hjälp av medborgarcertifikatet kan en person identifieras tillförlitligt och handlingar och meddelanden kan föras med en elektronisk signatur och krypteras.

Till följd av att den nya allmänna lagen om elektroniska signaturer träder i kraft föreslås det att bestämmelserna i 5 kap. befolkningsdatalagen ändras så att det i befolkningsdatalagen införs hänvisningar till lagen om elektroniska signaturer till de delar som det inte finns något behov att i befolkningsdatalagen avvika från bestämmelserna i den nämnda allmänna lagen. Lagen om elektroniska signaturer skall enligt förslaget tillämpas på Be-

folkningsregistercentralens verksamhet i egenskap av certifikatutfärdare som tillhandahåller tjänster i anslutning till kvalificerat certifikat, samt på sådana av Befolkningsregistercentralen utfärdade certifikat som ansluter sig till elektroniska signaturer, med undantag för datainnehållet i medborgarcertifikat, införandet av medborgarcertifikat i en offentlig katalog och ansökningsförfarandet om vilket det införs bestämmelser som avviker från den allmänna lagen i befolkningsdatalagen. Ändringarna av befolkningsdatalagen är i huvudsak tekniska. Ändringarna är nödvändiga eftersom ett medborgarcertifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen skall uppfylla de krav på ett kvalificerat certifikat som ingår i den ovan nämnda allmänna lagen.

Med ett kvalificerat certifikat enligt den allmänna lagen om elektroniska signaturer avses ett certifikat som uppfyller de krav som ställs på de uppgifter som ingår i ett kvalificerat certifikat enligt lagens 7 § 2 mom. och som har utfärdats av en certifikatutfärdare som uppfyller kraven i lagens 10-15 §. De krav som ställs på utfärdaren i 10-15 § gäller allmänna skyldigheter för en certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerat certifikat, tillförlitliga maskinvaror och programvaror, utfärdande och återkallande av kvalificerat certifikat, register som förs av certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerat certifikat samt förvaring av uppgifterna i certifikatregistret. Enligt förslaget skall bestämmelserna i befolkningsdatalagen avvika från bestämmelserna i den allmänna lagen om elektroniska signaturer så, att medborgarcertifikat, utöver de minimiuppgifter som skall ingå i det kvalificerat certifikat som ansluter sig till den elektroniska signatur som avses i den allmänna lagen, innehåller vissa andra tekniska uppgifter som användningen av certifikatet förutsätter. Dessutom skall medborgarcertifikaten också i fortsättningen registreras i en offentlig katalog liksom nuförtiden. När Befolkningsregistercentralen utfärdar andra certifikat för personer i vilka möjligheten till en elektronisk signatur ingår, omfattas dessa certifikat endast av bestämmelserna i den allmänna lagen, t.ex. bestämmelserna om innehållet i ett kvalificerat certifikat och regi-

streringen av kvalificerade certifikat. Vidare skall i befolkningsdatalagen särskilt föreskrivas om ansökningsförfarandet för medborgarcertifikatet, som till vissa delar avviker från bestämmelserna om ansökningsförfarandet för kvalificerat certifikat i den allmänna lagen.

Den tekniska identifieringsuppgift som behövs när en elektronisk kommunikationskod skapas

Den elektroniska kommunikationskoden skapas samtidigt som ett certifikat utfärdas för en person. En bestämmelse om den elektroniska kommunikationskoden finns i 3 a § befolkningsdataförordningen (886/1993). Det föreslås att det fogas en bestämmelse till befolkningsdatalagen enligt vilken det för varje person som införs i befolkningsdatasystemet också registreras sådana tekniska identifieringsuppgifter som behövs för skapandet av en elektronisk kommunikationskod, och som kan aktiveras och bli en elektronisk kommunikationskod när en person ansöker om certifikat. I och med att antalet instanser som deltar i behandlingen av aktiva kort som innehåller certifikat för elektronisk kommunikation och behandlingen av certifikatansökningarna ökar, ökar också risken att den elektroniska kommunikationskoden skapas på fel sätt. Genom att för varje person som införs i befolkningsdatasystemet färdigt registrera sådana tekniska identifieringsuppgifter som behövs för att skapa en kommunikationskod vill man säkerställa att det inte sker fel i samband med skapandet av den elektroniska kommunikationskoden.

Den tekniska identifieringsuppgift som behövs när en elektronisk kommunikationskod skapas är avsedd att användas endast för skapande av en elektronisk kommunikationskod samt som en intern identifierings- och kontrolluppgift. Det föreslås därför att det till befolkningsdatalagen fogas en särskild bestämmelse om den tekniska identifieringsuppgiftens användningsändamål.

1.2.2. Ändringar av befolkningsdatalagen och lagen om identitetskort som syftar till att öka användningen av elektroniska identitetskort

Avsikten är att främja den elektroniska kommunikationen genom vissa ändringar av lagen om identitetskort och befolkningsdatalagen som skall öka antalet elektroniska identitetskort som används i elektronisk kommunikation. Den största effekten när det gäller en ökning av antalet kort har sammanslagningen av det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet till ett enda kort. Genom att införa ett enda kort förverkligas riksdagens och regeringens ovan nämnda riktlinjer beträffande införandet av ett enda kort som kan användas i elektronisk kommunikation.

I och med att det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet blir ett enda kort minskar de kostnader som orsakas av användningen av två separata och varandra överlappande kort och den osäkerhet det medför bland konsumenterna att myndigheterna utfärdar två olika kort.

När det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet förenas kan en person skaffa sig ett avgiftsbelagt elektroniskt identitetskort som fungerar som resedokument och identitetshandling och som dessutom kan innehålla de uppgifter som för närvarande enligt makropilotlagen finns på socialförsäkringskortet. Ansökan om kortet kan lämnas till polisen eller ett av Folkpensionsanstaltens verksamhetsställen. Ett elektroniskt identitetskort som innehåller socialförsäkringskortets uppgifter fungerar som ett Fpa-kort och kan användas i stället för socialförsäkringskortet vid elektronisk kommunikation i social- och hälsovården. Ett elektroniskt identitetskort kan också i fortsättningen utfärdas utan de uppgifter som finns på ett socialförsäkringskort. Kortet fungerar i så fall som identitetshandling och resedokument och kan dessutom användas för uträttandet av ärenden i den elektroniska kommunikationen.

Utöver sammanslagningen av det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet, vill man främja den elektroniska kommunikationen också genom andra förslag som har som mål att öka användningen av det elektroniska identitetskortet. Förslagen gäller förenkling och underlättande av förfarandet vid ansökan om kortet, en förlängning av kortets giltighetstid samt införandet av en teknisk del

som skall möjliggöra elektronisk kommunikation på alla identitetskort.

Ansökan om det certifikat som beviljas av Befolkningsregistercentralen och som används vid elektronisk kommunikation med myndigheter och det elektroniska identitetskort som avses i lagen om identitetskort skall enligt gällande bestämmelser lämnas och kortet också avhämtas personligen. I praktiken sker alltså identifieringen av personen två gånger. Förfarandet har ansetts vara onödigt tungt och borde därför förenklas. Identifieringen kan genomföras tillräckligt tillförlitligt vid ett enda personligt besök, om man använder sig av handlingar som utfärdats av en myndighet och som det bestäms närmare om i lag. Genom att slopa den dubbla identifieringen vill man underlätta anskaffandet av elektroniska identitetskort. Enligt 5 § lagen om identitetskort gäller ett identitetskort i tio år och ett elektroniskt identitetskort i tre år. Under beredningen av lagen om identitetskort stannade man av försiktighetsskäl vid att giltighetstiden för elektroniska identitetskort skulle vara kortare än för vanliga identitetskort, eftersom en giltighetstid på tio år skulle ha varit för lång med tanke på den tekniska utvecklingen och de ändringar och den utveckling som tillämpningarna genomgår. De tekniska lösningar och algoritmer som valdes har dock visat sig vara hållbarare och deras livscykel längre än vad man uppskattade när lagen bereddes. Av den anledningen kan identitetskortets giltighetstid förlängas från nuvarande tre år till fem år. Genom förlängningen av giltighetstiden för elektroniska identitetskort vill man göra det mer ekonomiskt för medborgarna att skaffa kortet och på så sätt öka användningen av kortet.

För närvarande kan identitetskortet utfärdas utan teknisk del. Årligen utfärdas cirka 40 000 vanliga identitetskort, som inte har någon teknisk del. Sedan december 1999 då det elektroniska identitetskortet infördes har det sammanlagt utfärdats 13 000 elektroniska identitetskort. För att öka antalet identitetskort som kan användas i elektronisk kommunikation föreslås att identitetskortet alltid skall innehålla också en teknisk del.

Förslaget innebär att det inte längre kommer att utfärdas vanliga identitetskort, med undantag för temporära identitetskort och identitetskort som utfärdas för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke som inte skall innehålla någon teknisk del. I flera stater i Europa, bl.a. i Belgien, Italien, Portugal och Estland, har man redan infört eller kommer man inom den närmaste framtiden att införa ett identitetskort som alltid innehåller en teknisk del. I dessa länder utfärdas inte andra typer av identitetskort.

1.2.3. Utvidgningen av en magistrats regionala behörighet

Det föreslås att behörighetsfördelningen mellan magistraterna när det gäller uppgifter i anslutning till upprätthållandet av befolkningsdatasystemet ändras så, att en magistrat i vissa fall skall kunna registrera en ändringsanmälan i befolkningsdatasystemet också i de fall då en persons hemkommun eller folkbokföringskommun hör till en annan magistrats ämbetsdistrikt. Utvidgningen av en magistrats behörighet skall närmast gälla sådana i befolkningsdatalagen avsedda uppgifter som registreras i befolkningsystemet och som det är frivilligt att anmäla till systemet. Om dessa anmälningar, som också en annan magistrat än magistraten i ämbetsdistriktet kan registrera, föreskrivs närmare genom förordning av inrikesministeriet. Genom förordningen fastställs också vilka magistrater som skall kunna ta emot anmälningar och registrera dem direkt i befolkningsdatasystemet för den magistrats räkning som i huvudsak ansvarar för registreringen av uppgifter. Den magistrat som har registrerat uppgiften skall ansvara för att uppgiften är riktig.

Avsikten är att överföringen av uppgifterna närmast skall gälla sådana registeruppgifter som registreras på grundval av en persons egen anmälan. Sådana uppgifter är uppgifter om modersmål, kontaktspråk, enligt personuppgiftslagen begränsad rätt att lämna ut uppgifter, tilltalsnamn samt postadress och motsvarande annan adress, dvs. närmast e-postadress. Magistratens prövningsrätt i fråga om registreringen av dessa uppgifter är inte

omfattande. Genom en överföring av arbetsuppgifterna kan man på ett ändamålsenligt sätt jämma ut arbetsmängderna i relation till antalet invånare och mängden registreringshändelser i ämbetsdistrikten mellan de olika stora magistraterna samt styra arbetsuppgifter till ämbetsdistrikt utanför huvudstadsregionen. Detta kommer också för sin del att bidra till en jämnare regional utveckling.

2. Propositionens verkningar

2.1. Verkningar för medborgarna och förvaltningen

Tekniska ändringar måste göras i de certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen och i certifieringssystemen för att de skall uppfylla de krav som ställs på det kvalificerade certifikat som ansluter sig till de elektroniska signaturer i lagen om elektroniska signaturer och i de anvisningar som Kommunikationsverket meddelar med stöd av lagen.

Sammanläggningen av det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet medför ändringar i de nuvarande ansökningsförfarandena. En ansökan om elektroniskt identitetskort skall utöver till polisen också kunna lämnas in till de av Folkpensionsanstaltens verksamhetsställen som bestäms på det sätt som anges i lagen om identitetskort, och där en person identifieras med hjälp av handlingar som utfärdats av polisen. Det nya förfarandet förutsätter att Folkpensionsanstaltens personal får utbildning i identifiering av personer och i hur man upptäcker eventuella dokumentförfalskningar och att den utrustning som skall anskaffas till Folkpensionsanstaltens verksamhetsställen. Dessutom skall nödvändiga ändringar göras i de datasystem som används i anslutning till ansökningsförfarandet och framställningen av kortet.

När det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet slås ihop kan medborgarna ansöka om ett enda elektroniskt identitetskort som kan användas i alla elektroniska tjänster som myndigheterna

tillhandahåller, inklusive de elektroniska tjänsterna inom social- och hälsovården. Kortet fungerar också som identitetshandling. Dessutom kan kortet användas som resedokument i stället för ett pass i 15 västeuropeiska länder.

Genom att registrera de uppgifter som behövs för att utnyttja social- och hälsovårdens elektroniska tjänster på identitetskortet kan kortets användningsmöjligheter utvidgas betydligt. Detta kan bedömas i betydande grad öka efterfrågan på kortet.

En ökning av antalet identitetskort som innehåller den tekniska delen främjar utbudet på elektroniska tjänster som baserar sig på användningen av certifikat i de fall där tjänsterna kräver en säker identifiering av den ifrågavarande personen. Myndigheterna behöver inte grunda sina tjänster på system med användarkoder och lösenord som är administrativ tidskrävande, dyra och med tanke på dataskyddet inte lika säkra som användningen av certifikat som baserar sig på säker identifiering. Säker identifiering underlättar kommunikationen både ur användarens och tjänsteleverantörens synvinkel, särskilt med tanke på administreringen av användarkoder och nyttjanderätter i anslutning till de elektroniska tjänsterna. Ju fler som använder de elektroniska tjänsterna, desto svårare blir det för tjänsteleverantören att administrera användarkoder, lösenord och nyttjanderätter. Med hjälp av den certifikatbaserade identifieringen kan administreringen av användarkoderna förenklas betydligt. Genom att lösa datasäkerheten med en engångsinskrivning kan tillgången till systemet konstrueras utan ett tungrovt system med lösenord. I enlighet med finansministeriets rekommendation rekommenderas kvalificerade certifikat och bankernas identifieringsmetoder för tjänster som kräver säker identifiering. Med hjälp av kvalificerat certifikat är det möjligt att använda en elektronisk signatur i de tjänster som kräver det. Denna möjlighet finns inte i lösningar som baserar sig på bankernas identifieringsmetoder.

Förlängningen av giltighetstiden för identitetskort som innehåller en teknisk del

från nuvarande tre år till fem år besparar både användarna och myndigheterna arbete och besvär som förnyandet av kortet innebär. Slopandet av den upprepade identifieringen underlättar förfarandena både ur myndigheternas och användarnas synvinkel. Förslaget om införandet av en teknisk del på alla identitetskort innebär att kortet giltighetstid förkortas i jämförelse med det nuvarande vanliga identitetskortets. Ett vanligt identitetskorts giltighetstid är 10 år medan ett identitetskort som innehåller en teknisk del skall enligt förslaget gälla i fem år. Det nya identitetskortets kortare giltighetstid kan i någon mån minska intresset för kortet. Alternativt kan medborgarna använda ett pass eller ett körkort som utfärdats av polisen som identitetshandling. Årligen utfärdas cirka 500 000 pass och över 200 000 körkort. Å andra sidan bedömer man att överföringen av de uppgifter som finns på Fpa-kortet och socialförsäkringskortet till identitetskortet kommer att öka intresset för kortet betydligt. Fördelen med det nya kombinationskortet kommer att vara den mångsidiga användningsmöjligheterna: det kan användas som identitetshandling vid traditionell kommunikation, som resedokument i 15 västeuropeiska länder, som Fpa-kort och socialförsäkringskort och allmänt som ett kort för utträttande av ärenden i elektronisk kommunikation, särskilt i sådan som kräver säker identifiering av personen i fråga.

2.2. Ekonomiska verkningar

De tekniska ändringar som gäller certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen och certifieringssystemen medför kostnader som å ena sidan beror på att kraven som ställs på kvalificerade certifikat skall uppfyllas och å andra sidan på sammanslagningen av det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet. Befolkningsregistercentralen konkurransutsätter hela certifieringssystemets tekniska genomförande 2002 genom ett öppet offertförfarande inom EU. Kostnaderna som föräns av lagen om elektroniska signaturer och som ansluter till uppfyllandet av kraven

för kvalificerade certifikat uppskattas på uppgå till cirka 0,25 miljoner euro på årsnivå. Sammanslagningen av korten medför inga nämnvärda extra kostnader för underhållet av certifikatsystemet på årsnivå. Kostnader föräns vidare av de kontrollavgifter som Kommunikationsverket, i egenskap av det kontrollorgan som avses i lagen om elektroniska signaturer, uppbär av utfärdarna av kvalificerade certifikat. Kontrollavgifterna fastställs senare.

Sammanslagningen av korten medför engångskostnader som beror på ändringar som skall göras i datasystemen för förfarandena vid ansökan om identitetskort och framställningen av kortet och på att ett system för elektronisk dataöverföring skall utvecklas. Engångskostnaderna för polisen uppskattas till cirka 1 miljon euro och för Folkpensionsanstalten cirka 1 miljon euro. Kostnaderna för information och utbildning uppskattas till cirka 100 000-150 000 euro.

I och med att det finns ett enda kort som utfärdas av en statlig myndighet för att användas i elektronisk kommunikation besparas man från dubbla tillverkningskostnader. Självkostnadspriset för ett elektroniskt identitetskort är uppskattningsvis cirka 40 euro per kort. Om 100 000 personer skaffar ett nytt kort i stället för två år den kalkylerade inbesparingen 4 miljoner euro.

Ett vanligt identitetskort kostar 26 euro och gäller i tio år. Ett elektroniskt identitetskort kostar 29 euro och gäller i tre år. Socialförsäkringskortet gäller också i tre år och priset är cirka 54 euro. Priset på ett identitetskort kommer att höjas något 2003, eftersom det elektroniska identitetskortets nuvarande pris inte har täckt alla kostnader som det medför för polisen. Om priset på handlingar som utfärdas av polisen kommer att föreskrivas närmare genom förordning av inrikesministeriet. Utgående från självkostnadspriset kommer kortets nya pris att vara cirka 40 euro. Efter sammanslagningen av korten kan ansökan lämnas antingen till Folkpensionsanstalten eller polisen. En del av kostnaderna för behandlingen av ansökningar överförs således på Folkpensionsanstalten. Att behandlingen av ansökningarna fördelas

mellan två olika myndigheter uppskattas inte ha någon betydande inverkan på kostnaderna för behandlingen och inverkar därför inte på priset på det nya kortet.

Sammanslagningen av det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet verkar minska på medborgarnas kostnader, när de inte längre behöver ett separat kort för de elektroniska tjänsterna inom social- och hälsovården. Dessutom inbesparar förlängningen av giltighetstiden för identitetskortet med teknisk del kostnaderna för förnyandet av kortet.

Den ökade användning av korten som sammanslagningen av korten medför gör det mer lockande än för närvarande att basera de elektroniska tjänster som kräver en säker identifiering på användningen av aktiva kort. Detta minskar myndigheternas kostnader när tjänsterna inte behöver baseras på system med användarkod och lösenord. Personidentifiering som baserar sig på lösenord och koder är en arbetsdryg och dyr allmän lösning. Tillämpningar med användarkoder är dyra att bygga upp och underhålla. När medborgarcertifikat används i kommunikationen uppstår inga avgifter per använd tjänst vare sig av den som använder tjänsten eller den som tillhandahåller tjänsten. Vid identifiering som baserar sig på bankernas identifieringsmetoder betalar tillhandahållaren av den elektroniska tjänsten en avgift till banken varje gång tjänsten används. Priset per identifiering uppskattas vara cirka 0,50 euro.

Elektroniska identitetskort är försedda med certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen och som är offentligt rättsliga prestationer. Medborgarcertifikat som Befolkningsregistercentralen utfärdar för något annat ändamål än det föreslagna identitetskortet prissätts på företagsekonomiska grunder.

Totalkostnaderna för certifikatverksamheten på Befolkningsregistercentralen uppskattas uppgå till 14,9 miljoner euro åren 2003-2006. Under samma tid uppgår totalinkomsterna uppskattningsvis till 15,8 miljoner euro. Av inkomsterna är de offentligt rättsliga prestationernas andel uppskattningsvis 6 miljoner euro. Inkomsterna täcker i detta fall

de ändrade tilläggskostnaderna för produktionen av de offentligt rättsliga prestationerna (certifikat som ingår i elektroniska identitetskort), som uppskattas uppgå till 3,7 miljoner euro, men totalinkomsterna täcker inte utvecklingskostnader och fasta kostnader i anslutning till systemet. En förutsättning för att verksamheten skall bli lönsam på längre sikt är sålunda att certifikat också säljs på andra underlag, såsom beräknats ovan. Lagförslaget har inga verkningar på registerförvaltningens budgetproposition för 2003.

3. Beredningen av propositionen

Enligt regeringsprogrammet skall man inom statsförvaltningen, och i så stor utsträckning som möjligt också inom den kommunala förvaltningen, införa ett enda elektroniskt identitetskort för tillförlitlig och säker kommunikation inom förvaltningen. Riksdagen har dessutom i sina uttalanden i samband med godkännandet av ändringar av befolkningsdatalagen och registerförvaltningslagen och lagen om identitetskort 1999 förutsatt att regeringen ser till att principen om ett och samma kort genomförs.

2001 fördes förhandlingar om förutsättningarna för införandet av ett enda elektroniskt kort för utträendet och handläggandet av ärenden mellan inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Folkpensionsanstalten, Befolkningsregistercentralen och Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården. 2002 har det förts mer detaljerade förhandlingar om ibruktageandet av kortet mellan inrikesministeriet och social- och hälsovårdsministeriet.

Lagförslaget har anmälts till Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, ändrat 98/48/EG (Finlands anmälan 2002/365/FIN 19.9.2002). Enligt direktivet följer en tre månaders period under vilken medlemsstaten inte får sätta i kraft den anmälda tekniska föreskriften. Denna period

löper ut den 20 december 2002. Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet i enlighet med riksdagens och regeringens riktlinjer. Utlåtanden om propositionen har lämnats av ministerierna, 14 magistrater, Folkpensionsanstalten, Patent- och registerstyrelsen, Dataombudsmannens byrå, Skattestyrelsen, Kommunikationsverket, Befolkningsregistercentralen, Finlands Kommunförbund, Bankföreningen i Finland, Certall Finland Oy, Elisa Communications Abp, Novo Group Abp, Sonera Abp och Posten Finland Abp. Merparten av dem som avgett utlåtanden omfattade förslaget om sammanslagningen av identitetskortet och socialförsäkringskortet. Social- och hälsovårdsministeriet och Folkpensionsanstalten motsatte sig sammanslagningen av korten. Kommunikationsministeriet och finansministeriet hade en reserverad inställning till förslaget. Det har varit oklart om den elektroniska kommunikationskoden kan överlämnas till andra certifikatutfärdare för att användas som specificerande beteckning i deras certifikat. Kommunikationsministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, Konkurrensverket och Elisa Communications Abp anser att den elektroniska kommunikationskoden skall överlämnas till de andra certifikatutfärdare. Eftersom det inte är nödvändigt att avgöra frågan i detta sammanhang och eftersom frågan behöver

ytterligare utredas, innehåller denna proposition inte något förslag angående detta. Kommunikationsministeriet och justitieministeriet motsatte sig den föreslagna bestämmelsen, enligt vilken medborgarcertifikatet alltid skall godkännas för kommunikation med myndigheter som tillhandahåller elektroniska tjänster. Dessutom ansåg finansministeriet och Posten Finland Abp att den föreslagna bestämmelsen var onödig. Den föreslagna bestämmelsen har strukits från propositionen. I utlåtandena gjordes dessutom vissa anmärkningar på detaljer i lagförslagen. De ståndpunkter som framstälts i utlåtandena har beaktats i mån av möjlighet.

4. Andra omständigheter som har inverkat på propositionens innehåll

Propositionen är beroende av vid vilken tidpunkt lagen om elektroniska signaturer (RP 197/2001) träder i kraft. Genom de ändringar som föreslås i fråga om lagen om identitetskort blir det möjligt att använda identitetskortet också i de försök som avses i lagen om försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården och om försök med socialförsäkringskort. Av den anledningen är det inte i detta skede påkallat att göra ändringar i denna lag, eftersom man i de försök som avses i lagen efter ändringen av lagen om identitetskort kan använda det nya kortet i stället för det särskilda socialförsäkringskortet.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Befolkningsdatalagen

2 §. *Befolkningsdatasystemet*. Det föreslås att 2 mom. skall specificeras så, att den beaktar grundlagens krav på bestämmelser om bemyndigande att utfärda förordning och deras exakthet och avgränsning. I lagen skall fastställas om vilka omständigheter i anslutning till avtalet mellan magistraten och kommunen det kan utfärdas närmare bestämmelser om genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om omständigheter som gäller formkrav, delgivning och innehåll i fråga om avtalet. I gällande 25 a § i befolkningsdatalagen (886/1993) föreskrivs att avtalet skall upprättas skriftligen, att Befolkningsregistercentralen kan fastställa formuläret för avtalet, att avtalet eller en ändring av det skall sändas till Befolkningsregisterscentralen för kännedom senast en månad innan avtalet eller ändringen träder i kraft och att avtalet inte får ändra på upprätthållandet av uppgifterna om en byggnads adress och röstningsområde.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. Det nya momentet skall innehålla en bestämmelse som gör det möjligt att utvidga en magistrats regionala behörighet när det gäller registreringsuppgifterna. Genom förordning av inrikesministeriet utfärdas närmare bestämmelser om vilka anmälningar som kan föras in i befolkningsdatasystemet av någon annan magistrat än magistraten i det ifrågavarande ämbetsdistriktet, samt om vilka magistrater som kan ta emot dessa anmälningar och registrera dem direkt i befolkningsdatasystemet för en annan magistrats räkning. Den magistrat som har registrerat uppgiften skall ansvara för att uppgiften är korrekt.

4 §. *Personuppgifter som registreras i befolkningsdatasystemet*. Det föreslås att det 1 mom. 1 punkten görs en terminologisk ändring på så sätt att "elektronisk kommunikationskod" för "certifierad

elektronisk kommunikation inom statsförvaltningen" ersätts med uttrycket "den elektroniska kommunikationskod som ingår i medborgarcertifikatet". Ändringen är nödvändig för att bestämmelsen inte skall tolkas så att certifierad elektronisk kommunikation inom statsförvaltningen alltid kräver en elektronisk kommunikationskod.

19 §. *Certifierad elektronisk kommunikation*. I paragrafen föreskrivs om Befolkningsregistercentralens uppgifter i egenskap av myndighet som tillhandahåller certifikattjänster. Eftersom avsikten är att i huvudsak tillämpa bestämmelserna i den nya allmänna lagen om elektroniska signaturer på Befolkningsregistercentralens verksamhet som certifikatutfärdare, föreslås att det fogas ett 3 mom. till lagen som skall innehålla en hänvisning till tillämpandet av den nämnda lagen. Den allmänna lagens bestämmelser om tillhandahållandet av certifikat, certifikatutfärdarens skyldigheter och ansvar samt behandlingen av personuppgifter skall också tillämpas på de kvalificerade certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen och som ansluter till elektroniska signaturer. Om datainnehållet i medborgarcertifikatet, om registreringen av det i en offentlig katalog och om ansökningsförfarandet föreskrivs dock på ett sätt som avviker från den allmänna lagen. Om datainnehållet i medborgarcertifikatet föreskrivs närmare i 20 §, om registreringen i en offentlig katalog i 22 § och om ansökningsförfarandet i 23 §.

20 §. *Uppgifter om certifikat för certifierad elektronisk kommunikation*. I denna paragraf bestäms om vilka uppgifter som skall ingå i ett certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen. Avsikten är att alla certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen för en person efter det att den nya lagen om elektroniska signaturer har trätt i kraft skall innehålla minst de uppgifter som enligt lagen om elektroniska signaturer skall ingå i ett kvalificerat certifikat som används för att framställa en elektronisk signatur. Det föreslås att den detaljerade förteckningen över uppgifter i den gällande paragrafen

slopas. Paragrafen ändras så att det i 1 mom. hänvisas till 7 § 2 mom. lagen om elektroniska signaturer som innehåller en bestämmelse om vilka uppgifter som skall ingå i ett kvalificerat certifikat.

I praktiken innehåller det certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen redan nu i huvudsak samma uppgifter som ett kvalificerat certifikat. Certifikatet som utfärdas av Befolkningsregistercentralen skall dock ändras tekniskt, t.ex. skall det innehålla uppgiften att certifikatet är ett kvalificerat certifikat.

Enligt 9 punkten i den ovan nämnda lagens 7 § 2 mom. skall ett kvalificerat certifikat innehålla särskilda uppgifter om undertecknaren om de behövs för det kvalificerade certifikatets ändamål. Enligt detaljmotiveringen till bestämmelsen kan en särskild uppgift vara någon av undertecknarens personuppgifter, t.ex. en av certifikatutfärdaren utfärdad beteckning. Undertecknarens personbeteckning kan dock inte vara en sådan särskild uppgift. Den elektroniska kommunikationskod som nämns i 21 § befolkningsdatalagen är avsedd att användas som en specificerande beteckning uttryckligen i det medborgarcertifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen, varför det föreslås att ett omnämnande om detta tas in i paragrafen.

Det kvalificerade certifikat som avses i lagen om elektroniska signaturer gäller certifikat som ansluter sig till elektroniska signaturer. Medborgarcertifikatet som utfärdas av Befolkningsregistercentralen är i huvudsak avsett för att användas som medel för tillförlitlig verifiering av en person i elektronisk kommunikation, men det kan därutöver också användas för framställning av en elektronisk signatur eller till kryptering av handlingar och meddelanden. Ett medborgarcertifikat skall därför, utöver det obligatoriska datainnehållet i ett kvalificerat certifikat för elektroniska signaturer enligt 7 § lagen om elektroniska signaturer, innehålla vissa andra tekniska uppgifter som behövs med tanke på certifikatets användning. Sådan uppgifter är t.ex. uppgift om certifikatets användningsändamål och adressen till certifikatets spärlista.

En avsikt med de bestämmelser om

certifikattjänster och elektronisk kommunikation som tagits in i befolkningsdatalagen har varit att från myndigheternas sida skapa en elektronisk identitet för varje medborgare som kan användas för nätkommunikation på samma sätt som handlingar som utfärdats av en myndighet, t.ex. pass och identitetskort, traditionellt använts som identitetsbevis i kontakterna med myndigheterna. Det föreslås att beteckningen medborgarcertifikat tas i bruk i befolkningsdatalagen för det av Befolkningsregistercentralen utfärdade certifikat med vars hjälp en person ges en officiell elektronisk identitet och som är avsett för att användas allmänt i kommunikationen med myndigheter som tillhandhåller elektroniska tjänster. Genom att införa beteckningen vill man göra skillnad mellan medborgarcertifikatet och de övriga certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen.

I 2 mom. skall enligt förslaget föreskrivas om definitionen på medborgarcertifikat, enligt vilken medborgarcertifikat avser ett certifikat för en person utfärdat av Befolkningsregistercentralen som används för att tillförlitligt identifiera personen, för att framställa en elektronisk signatur samt för kryptering av personens handlingar och meddelanden och i fråga om vilket vid ansökan iakttagits det förfarande som föreskrivs i 23 §.

21 §. *Elektronisk kommunikationskod.* Det föreslås att det görs en terminologisk ändring i 2 mom. av samma anledning som ovan i 4 §. Det föreslås att den sista meningen i 2 mom. enligt vilken ämbetsverk, inrättningar och sammanslutningar vid behov kan ges en elektronisk kommunikationskod slopas eftersom den inte behövs. Kommunikationskoder utfärdas inte för organisationer, utan alltid för en bestämd person.

I andra kvalificerade certifikat än medborgarcertifikatet som utfärdas av Befolkningsregistercentralen skall den elektroniska kommunikationskoden inte användas som särskild specificerande identitetsbeteckning för innehavaren av certifikatet, utan enligt 7 § 2 mom. 9 punkten lagen om elektroniska signaturer någon

annan specificerande identitetsbeteckning för innehavaren av certifikatet, om det är nödvändigt med avseende på certifikatets ändamål. En sådan identitetsbeteckning kan vid behov också ges som en specificerande identitetsbeteckning för en person som handlar för ett ämbetsverks, en inrättnings, en sammanslutnings eller en annan organisations räkning.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket det för en person som antecknas i befolkningsdatasystemet registreras en sådan teknisk identifieringsuppgift som behövs för skapandet av en elektronisk kommunikationskod. Uppgiften skall registreras för alla personer med personbeteckning som ännu inte har en elektronisk kommunikationskod. Identifieringsuppgiften skall skapas tekniskt på samma sätt som en sådan elektronisk kommunikationskod om vilket det föreskrivs i 3 a § befolkningsdataförordningen. Den tekniska identifieringsuppgiften aktiveras och blir den ifrågakvarande personen elektroniska kommunikationskod, när personen ansöker om certifikat. En teknisk identifieringsuppgift registreras i befolkningsdatasystemet för alla levande personer som har en personbeteckning när lagen träder i kraft och därefter för alla nya personer som registreras i systemet i samband med registreringen av nyfödda, i utlandet födda finska medborgare eller till Finland inflyttade utlänningar.

Den tekniska identifieringsuppgiften är avsedd att användas endast när en elektronisk kommunikationskod skapas samt som intern identifierings- och kontrolluppgift i befolkningsdatasystemet. Det föreslås att det föreskrivs om den tekniska identifieringsuppgiftens användningsändamål i ett nytt 4 mom. som fogas till paragrafen.

22 §. *Behandling av medborgarcertifikat och kommunikationskoder.* I paragrafen föreskrivs om registrering av de certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen i en offentlig katalog. Det föreslås att det görs en terminologisk ändring i paragrafen av samma anledning som ovan i 4 §. Vidare föreslås att rubriken och innehållet i bestämmelsen preciseras så att registreringen

av certifikat i en offentlig katalog uttryckligen gäller medborgarcertifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen. Avsikten med medborgarcertifikaten är att de skall användas allmänt i all elektronisk kommunikation, varför det är viktigt att de förs in i en offentlig katalog där var och en som använder sig av elektronisk kommunikation har tillgång till dem.

23 §. *Förfarande vid ansökan om medborgarcertifikat.* Det föreslås att rubriken för paragrafen samt 1, 2 och 5 mom. preciseras så att det ansökningsförfarande som det föreskrivs om i paragrafen skall gälla medborgarcertifikat. Dessutom föreslås att ordalydelsen i 1 och 2 mom. ändras så, att de beaktar de ändringar som enligt förslaget skall göras i lagen om identitetskort. Enligt ändringarna av lagen om identitetskort skall det inte längre utfärdas särskilda elektroniska identitetskort, utan identitetskort som alltid också innehåller en teknisk del.

Enligt det gällande 2 mom. skall ansökan om certifikat som Befolkningsregistercentralen utfärdar personligen inlämnas till polisinspektionen i ett härad. Polisinspektionen utför en identifiering av sökanden. Eftersom det elektroniska identitetskortet och socialförsäkringskortet slås ihop föreslås det att det i 3 mom. föreskrivs att ansökan alternativt kan lämnas till Folkpensionsanstaltens lokalbyrå på det sätt som föreskrivs i 6 § lagen om identitetskort. Detta förfarande kan tillämpas när sökanden vill att kortet också skall innehålla de uppgifter som avses i 3 a § lagen om identitetskort, uppgifter om sjukförsäkring samt de uppgifter som behövs i elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården. Andra ansökningar än de som gäller certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen för elektroniska identitetskort kan redan enligt 4 mom. lämnas in till en annan inrättning än polisen. Det föreslås att i 4 mom. görs en terminologisk ändring och en ändring som gäller en hänvisning.

Till 5 mom. fogas ett omnämnande om att en kontroll av personuppgifterna i befolkningsdatasystemet som utförs av den instans som tar emot ansökan förutsätter sökandens uttryckliga samtycke. Ändringen

beaktar artikel 8.2 i direktivet om gemenskapsramverk för elektroniska signaturer, enligt vilken certifikatutfärdaren får hämta personuppgifter direkt från den berörde personen eller med dennes uttryckliga medgivande, och 20 § 1 mom. lagen om elektroniska signaturer där det föreskrivs att certifikatutfärdaren med sökandens uttryckliga samtycke har rätt att ur befolkningsdatasystemet skaffa och i det kontrollera personuppgifter som lämnats av sökanden. Dessutom föreslås det att 5 mom. skall specificeras så, att den beaktar grundlagens krav på bestämmelser om bemyndigande att utfärda förordning och deras exakthet och avgränsning.

1.2. Lagen om identitetskort

1 §. *Identitetskort.* I denna paragraf föreskrivs om utfärdandet av identitetskort samt om olika identitetskort. Det föreslås att paragrafen ändras så att den beaktar att den tekniska del som behövs vid elektronisk kommunikation skall ingå i alla identitetskort. Det gäller dock inte temporära identitetskort och identitetskort för minderåriga som utfärdats utan vårdnadshavarnas samtycke. I lagen om identitetskort skall inte längre de elektroniska identitetskorten som är en särskild form av identitetskort nämnas som en särskild form av identitetskort, varför de det föreslås att bestämmelserna i lagen skall ändras till denna del.

Enligt 1 mom. utfärdas identitetskortet liksom för närvarande också i fortsättningen av polisen. I 2 mom. stryks omnämmandet om utfärdande av ett särskilt elektroniskt identitetskort. I 3 mom. första meningen stryks hänvisningen till det identitetskort som avses i 1 och 2 mom. och i den sista meningen hänvisningen till 1 mom., eftersom de inte längre behövs. Till momentets sista mening fogas dessutom ett omnämmande om att identitetskort för minderåriga som utfärdats utan vårdnadshavarnas samtycke inte kan användas i elektronisk kommunikation. Till 4 mom. fogas ett omnämmande om att inte heller temporära identitetskort kan användas i elektronisk kommunikation. Vidare föreslås att 5 mom. ändras så att de efterföljande bestämmelserna

också skall gälla identitetskort som utfärdats för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort, om inte annat föreskrivs särskilt.

2 §. *Identitetskortets innehåll.* I denna paragraf föreskrivs vilka uppgifter som skall antecknas på identitetskortet. Eftersom det föreslås att den tekniska del som ingår i det nuvarande elektroniska identitetskortet skall ingå i alla identitetskort med undantag för identitetskort som utfärdats för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort, föreslås att det i 2 § föreskrivs om vilka uppgifter som skall antecknas synligt på kortet och i 3 § om vilka uppgifter som skall registreras i kortets tekniska del. Därför föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket det på identitetskortet också antecknas en uppgift om utfärdaren av det certifikat som används i elektronisk kommunikation. I bestämmelsen nämns dessutom för tydlighetens skull att detta dock inte gäller identitetskort som utfärdats för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort.

3 §. *Innehållet i identitetskortets tekniska del.* I paragrafen föreskrivs om vilka uppgifter som skall registreras och antecknas på det elektroniska identitetskortet. Det föreslås att rubriken ändras av samma skäl som nämndes ovan i motiveringen till 1 §. Av samma anledning föreslås att de nödvändiga terminologiska ändringarna också görs i 1, 2 och 3 mom. Dessutom föreslås en precisering av 2 mom. enligt vilken uppgifterna om det medborgarcertifikat som avses i den enligt förslaget ändrade 20 § befolkningsdatalagen registreras i kortets tekniska del. Den sista meningen i momentet föreslås bli ett nytt 3 mom. i 2 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. i vilket det föreskrivs att denna paragrafs bestämmelser om innehållet i kortets tekniska del inte gäller identitetskort som utfärdats för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort.

3 a §. *Uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården på identitetskortet.* Det föreslås att till lagen om identitetskort fogas en ny 3 a § med

bestämmelser om uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården som skall ingå i identitetskort.

I 1 mom. ingår en bestämmelse om att det är möjligt att på ett identitetskort på kortinnehavarens begäran registrera och anteckna uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården. Uppgifterna skall registreras på kortet endast på kortinnehavarens begäran, varför registreringen av uppgifterna i kortets tekniska del och antecknandet av dem på kortet är frivilligt. Det skall också i fortsättningen vara möjligt att skaffa ett identitetskort utan dessa uppgifter. I så fall använder kortinnehavaren fortsättningsvis ett vanligt Fpa-kort vid sidan om identitetskortet. Med Fpa-kortet kan en person styrka att han är sjukförsäkrad i Finland, och vid behov att han har rätt till i 9 § sjukförsäkringslagen avsedda läkemedel som berättigar till specialersättning eller till grundersättning för betydelsefulla och dyra läkemedel eller att han hör till en arbetsplatskassa. I fråga om personer som är försäkrade för en viss tid anges också försäkringens giltighetstid på Fpa-kortet.

Enligt 2 mom. skall Folkpensionsanstalten på ansökan av den ifrågavarande personen fatta beslut om registrering och anteckning av uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården på identitetskortet.

I 3 mom. bestäms närmare om innehållet i de uppgifter som skall registreras och antecknas på kortet. Det skall i tillämpliga delar motsvara det datainnehåll som skall finnas på det socialförsäkringskort som avses i 15 § makropilotlagen. Enligt 15 § makropilotlagen antecknas de uppgifter som avses i det nya 3 mom. synligt på socialförsäkringskortet, men de ingår inte i kortets tekniska del. Avvikande från makropilotlagen föreslås att de uppgifter som avses i 3 mom. också skall ingå i kortets tekniska del. Förslaget möjliggör ett förfarande där uppgifter som registretas i kortets tekniska del kan utnyttjas med hjälp

av avläsningsutrustning och programvara för elektroniska aktiva kort. Det förutsätter i praktiken att till exempel de apotek som använder sig av uppgifterna har tillgång till utrustning och programvara som gör det möjligt att avläsa de uppgifter som har registrerats i kortets tekniska del.

I 4 mom. bestäms särskilt om vilka uppgifter som registreras i kortets tekniska del, men inte skall antecknas synligt på kortet.

I 5 mom. föreskrivs att ett identitetskort som innehåller de uppgifter som avses i paragrafen kan användas i stället för det sjukförsäkringskort som avses i 13 § sjukförsäkringsförordningen och det socialförsäkringskort som avses i 4 kap. lagen om försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården och om försök med socialförsäkringskort. Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa möjligheten att ett identitetskort som innehåller socialförsäkringskortets uppgifter kan användas i alla de situationer som det vanliga Fpa-kortet eller socialförsäkringskortet för närvarande kan användas i.

I 6 mom. skall enligt förslaget föreskrivas att registreringen och antecknandet av uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården på elektroniska identitetskort inte gäller identitetskort som utfärdas för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort.

4 §. *Identitetskort för den som är anställd hos en myndighet.* Med samma motivering som i 1 § föreslås en terminologisk ändring av rubriken och innehållet i paragrafen.

5 §. *Identitetskortets giltighetstid.* I paragrafen föreskrivs om giltighetstiden för identitetskort, elektroniska identitetskort och temporära identitetskort. Enligt den gällande paragrafen gäller identitetskort tio år, elektroniska identitetskort tre år och temporära identitetskort högst fyra månader. Det föreslås att giltighetstiden för identitetskort med en teknisk del förlängs från nuvarande tre år till fem år. Giltighetstiden kan förlängas, eftersom de tekniska lösningarna och algoritmerna i certifikaten för elektroniska identitetskort har visat sig vara hållbarare och deras livscykel

längre än vad som uppskattades vid beredningen av den gällande bestämmelsen. Införandet av en teknisk del i alla identitetskort, med undantag för identitetskort för minderåriga som utfärdas utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort, leder till att giltighetstiden för identitetskort i nästan alla situationer blir fem år. För att giltighetstiden för identitetskorten skall förenhetligas föreslås att också identitetskort för minderåriga som utfärdas utan vårdnadshavarnas samtycke skall gälla fem år.

6 §. *Utfärdande av identitetskort och skyldighet att lämna uppgifter.* Sammanslagningen av identitetskortet och socialförsäkringskortet medför ändringar i ansökningsförfarandet. I 1 mom. föreskrivs liksom för närvarande att identitetskort utfärdas av polisinrättningen i ett härad och att ansökan om identitetskort skall lämnas in personligen till polisen. På förfarandet vid utfärdande av identitetskortet och den tillförlitliga identifieringen av den sökande ställs höga krav, eftersom också funktionen som resedokument hör till kortets funktioner. Internationellt ställs allt strängare ställts på resedokument och förfarandet vid utfärdandet av resedokument. Felaktiga och förfalskade resedokument har ofta samband med organiserad brottslighet och illegal invandring. Därför är det ändamålsenligt att polisen också i fortsättningen är den instans som utfärdar identitetskort och i sista hand ansvarar för att förfarandet vid utfärdande och identifiering är tillförlitligt.

I 2 mom. föreskrivs om ansökningsförfarandet. En ansökan skall förutom till polisinrättningen i ett härad också kunna lämnas in till Folkpensionsanstaltens lokalbyrå i de fall då den sökande önskar att också uppgifter som avses i 3 a § skall ingå i kortet. Ansökningar kan behandlas vi de av Folkpensionsanstaltens lokalbyråer med vilka polisen ingått ett sådant avtal som avses i lagen om kundbetjäning vid gemensamma serviceenheter inom den offentliga förvaltningen (802/1993). Avsikten är att det i avtalen skall bestämmas under vilka förutsättningar de personer vid lokalbyrån

som har utsetts för uppdraget kan ta emot ansökningar. Polisen skall utbilda tjänstemännen i identifiering av personer och i hur man upptäcker eventuella förfalskade handlingar. Identifieringen sker med hjälp av en av polisen utfärdad identitetshandling. Om identitetshandlingar som utfärdats av polisen föreskrivs närmare genom statsrådets förordning. På ansökningsblanketten antecknas uppgifter om med hjälp av vilken handling identifieringen utfördes. Innan identitetskortet utfärdas kontrollerar polisen att handlingen är riktig med hjälp av sina egna register. Identifieringen utförs dock av polisen om den sökande inte kan uppvisa någon av de nämnda handlingarna när han lämnar in sin ansökan. Förfarandet motsvarar förfarandet vid ansökan om certifikat för andra kort än elektroniska identitetskort, vilka enligt 23 § 4 mom. befolkningsdatalagen kan lämnas in till en annan inrättning än polisen.

När en person ansöker om elektroniskt identitetskort utförs identifieringen av personen två gånger, både när ansökan lämnas in och när kortet avhämtas. Det föreslås att förfarandet ändras så att ett identitetskort som innehåller en teknisk del inte längre behöver hämtas personligen, utan alternativt kan sändas till kortinnehavaren per post. Sökanden kan också om han så önskar hämta det färdiga identitetskortet personligen antingen hos polisen eller Folkpensionsanstaltens lokalbyrå. Det nya förfarandet motsvarar det förfärande som iaktas i fråga om passansökan som förutsätter endast ett personligt besök hos en myndighet. I praktiken avhämtas dock passet ofta också personligen, även om det inte krävs enligt passlagen (642/1986). Den PIN-kod som behövs vid elektronisk kommunikation skall också i fortsättningen sändas separat per post till sökanden.

Enligt 3 mom. skall en begäran om registrering och antecknande av uppgifter som avses i 3 a § lämnas in i samband med identitetskortsansökan till polisinrättningen i ett härad eller Folkpensionsanstaltens lokalbyrå. I praktiken sker detta så att sökanden anger på ansökningsblanketten att han önskar att också de uppgifter som avses i 3 a § registreras och antecknas på kortet. Om

ansökan lämnas in till polisinrättningen i ett härad, utför polisen identifieringen av sökanden och fattar beslut om utfärdandet av identitetskortet, varefter ansökan överförs elektroniskt till Folkpensionsanstalten som fattar beslutet om registrering av de uppgifter som avses i 3 a § på identitetskortet. Om ansökan har lämnats in till Folkpensionsanstaltens lokalbyrå, utför lokalbyrån identifieringen och fattar beslutet om registreringen av de nämnda uppgifterna på kortet, varefter ansökan överförs elektroniskt till polisen, som fattar beslutet om utfärdande av identitetskortet. Polisens och Folkpensionsanstaltens uppgifter sammanställs hos den instans som ansvarar för framställningen av kortet.

I 4 mom. föreskrivs om skyldigheten att lämna uppgifter vid ansökan av kort. För den som ansöker om kort skall klargöras kortets användningsmöjligheter och vilka konsekvenser en eventuell indragning av kortet har samt om den sökandes rätt att besluta om registrering av de i 3 a § avsedda uppgifterna i kortet. Skyldigheten att lämna uppgifter är nödvändig för att den sökande är medveten om att personuppgifter som gäller honom eller henne behandlas, om konsekvenserna av en eventuell indragning av kortet samt om möjligheten att välja vilka uppgifter som registreras i kortet.

Paragrafens 5 mom. motsvarar till sitt innehåll den nuvarande 3 mom.

7 §. *Förutsättningar för indragning av identitetskort.* Det föreslås en terminologisk ändring i 2 mom. 4 punkten av samma skäl som nämns ovan i motiveringen till 1 §. Dessutom föreslås att det fogas ett nytt 3 mom. till paragrafen i vilket det föreskrivs om indragning av identitetskort som innehåller uppgifter som avses i 3 a §. Ett identitetskort som innehåller uppgifter som avses i 3 a § dras in om personen i fråga inte längre är sjukförsäkrad i Finland eller inte längre har rätt till de ersättningar som avses i 3 a § eller om dessa uppgifter obehörigen har ändrats.

Ifall kortet måste förnyas av skäl som inte beror på klienten, till exempel om den tidsbegränsade rätten till specialersättning för ett läkemedel upphör, förnyas kortet avgiftsfritt.

8 §. *Indragning av identitetskort.* Det föreslås att det görs en terminologisk ändring i 1 mom. av samma skäl som ovan i 1 §. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen enligt vilket det föreskrivs om indragning av identitetskort när kortet innehåller uppgifter som avses i 3 a §. Också Folkpensionsanstalten skall kunna göra en begäran om indragning av identitetskort, när kortet innehåller uppgifter som avses i 3 a § och när indragningen sker av skäl som nämns i 7 § 3 mom. Motiveringen till detta är att Folkpensionsanstalten har beslutanderätt i fråga om antecknandet av uppgifter som avses i 3 a §. Det föreslås vidare att det till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket den myndighet som drar in identitetskortet skall anmäla indragningen av kortet till Folkpensionsanstalten om kortet innehåller uppgifter som avses i 3 a §. Anmälan om indragningen till Folkpensionsanstalten är nödvändig för att kortinnehavaren vid behov kan ges ett vanligt Fpa-kort i stället för det indragna identitetskortet. Om de uppgifter som avses i 3 a § har registrerats och antecknats på identitetskortet, skall de inte längre kunna användas efter indragningen av kortet.

13 §. *Befolkningsregistercentralens ansvar för riktigheten av de uppgifter som registrerats på ett identitetskort.* Det föreslås att rubriken och innehållet i paragrafen ändas av de skäl som nämns ovan i motiveringen till 1 §.

13 a §. *Folkpensionsanstaltens ansvar för riktigheten av de uppgifter som registrerats på ett identitetskort.* I paragrafen föreskrivs om Folkpensionsanstaltens ansvar för riktigheten av de uppgifter som ett identitetskort innehåller. På samma sätt som Befolkningsregistercentralens ansvar i 13 § begränsas till de anteckningar och uppgifter som Befolkningsregistercentralen har registrerat i kortets tekniska del, begränsas Folkpensionsanstaltens ansvar för uppgifterna på kortet till de uppgifter som avses i 3 a §.

14 §. *Identitetskortsregister.* Det föreslås att det fogas ett nytt 4 mom. till paragrafen i vilket det föreskrivs att om ett register som förs av Folkpensionsanstalten. I registret antecknas uppgifter om de personer på vilkas

identitetskort registreras och antecknas också de uppgifter som avses i 3 a §. Datainnehållet i registret skall i tillämpliga delar motsvara datainnehållet i registret över socialförsäkringskort som det föreskrivs om i 18 § makropilotlagen.

15 §. *Ändringsökande.* Enligt 1 mom. skall ändring i ett förvaltningsbeslut som fattas med stöd av lagen om identitetskort sökas i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. Det nya momentet gäller ändring av ett beslut om utfärdande av identitetskort när sökanden har begärt att de uppgifter som avses i 3 a § skall registreras och antecknas på kortet. Enligt 29 § makropilotlagen har ändring i Folkpensionsanstaltens beslut om socialförsäkringskort sökts hos prövningsnämnden, och ändring i prövningsnämndens beslut hos försäkringsdomstolen. Enligt propositionen kan ändring i ett beslut som Folkpensionsanstalten har fattat med stöd av 3 a § 2 mom. sökas genom besvär i samma ordning som i ett beslut som polisen har fattat med stöd av denna lag. När en person beviljas ett identitetskort som också innehåller de uppgifter som avses i 3 a §, fattas beslutet om beviljandet av kortet i praktiken som resultat av två olika myndigheters verksamhet. Eftersom beslutet om registreringen av de uppgifter som avses i 3 a § på kortet fattas av Folkpensionsanstalten och beslutet om att bevilja kortet av polisen, kan besluten fattas vid olika tidpunkter. Ett förvaltningsbeslut som gäller beviljandet av ett identitetskort skall dock kunna behandlas som en helhet när sökanden söker ändring i beslutet. Därför föreslås att ändring av ett beslut som Folkpensionsanstalten fattat med stöd av 3 a § kan sökas först när polisen har fattat beslut om att bevilja identitetskortet. För att det inte skall vara oklart när besvärstiden börjar föreslås att det föreskrivs i ett nytt 3 mom. att besvärstiden när det gäller beslut om beviljande av identitetskort också i de fall då ändring söks i ett beslut som Folkpensionsanstalten fattat med stöd av 3 a § börjar när polisen har fattat beslut om att bevilja identitetskortet.

16 §. *Närmare bestämmelser.* Enligt 2 mom. fastställer inrikesministeriet formuläret för identitetskort och för den ansökningsblankett som skall användas då identitetskort utfärdas. Eftersom också de uppgifter som avses i 3 a § skall kunna antecknas på ett identitetskort och Folkpensionsanstalten fattar beslut om detta, föreslås att bestämmelsen ändras så att inrikesministeriet fattar beslut om formuläret för kortet och ansökningsblanketten först efter att ha samrått med Folkpensionsanstalten.

2. Närmare bestämmelser

De föreslagna ändringarna i befolkningsdatalagen förutsätter endast små, närmast tekniska ändringar i befolkningsdataförordningen.

Om de omständigheter som hänför sig till avtalet om upprätthållande av byggnads- och lägenhetsuppgifterna mellan kommunen och magistraten föreskrivs närmare genom förordning av inrikesministeriet. Om identitetshandlingar som skall företes vid ansökan om identitetskort föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.

3. Ikraftträdande

Den största delen av de föreslagna ändringarna av befolkningsdatalagen föranleds av den nya allmänna lag (RP 197/2001) som ansluter sig till genomförandet av direktivet om elektroniska signaturer. Avsikten är att lagen skall träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst. Genom ändringen av befolkningsdatalagen ändras befolkningsdatalagens bestämmelser om certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen och certifikattjänster som Befolkningsregistercentralen tillhandahåller så att de motsvarar de krav som den nya lagen om elektroniska signaturer ställer på certifikat i anslutning till elektroniska signaturer. Detta föranleder tekniska ändringar i de certifikat som utfärdas av Befolkningsregistercentralen. Dessutom skall de ändringar som den nya allmänna lagen förutsätter göras i

Befolkningsregistercentralens certifieringsförfaranden.

Enligt förslaget skall de ändringar som föranleds av den ovan nämnda lagen om elektroniska signaturer träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfäst.

De ändringar som enligt propositionen skall göras i lagen om identitetskort föranleds av behovet av att utveckla den elektroniska kommunikationen. Förlängningen av giltighetstiden för identitetskort som innehåller den tekniska del som behövs för elektronisk kommunikation, införandet av teknisk del i alla identitetskort samt sammanslagningen av identitetskortet och socialförsäkringskortet medför bl.a. ändringar i förfarandena i anslutning till ansökan om och framställning av kortet samt de datatillämpningar som används i anslutning till korten. Tillräckligt med tid måste reserveras för planeringen och genomförandet av dessa ändringar.

Med anledning av det ovan anförda föreslås att de föreslagna ändringar som föranleds av behovet att utveckla den elektroniska kommunikationen skall träda i kraft först hösten 2003.

4. Lagstiftningsordning

Enligt 10 § 1 mom. grundlagen är vars och ens privatliv tryggt. Om skydd av personuppgifter föreskrivs närmare genom lag.

När personkort söks, beviljas och används, behandlas personuppgifter. Enligt lagförslaget skall de uppgifter som ingår i identitetskortet och socialförsäkringskortet sammanslås i ett enda kort. Det nya

sammanslagna kortet, lika väl som det nuvarande identitetskortet och socialförsäkringskortet skall vara avgiftsbelagda, så att det skall vara frivilligt att skaffa ett kort. Dessutom skall det vara frivilligt att i kortet registrera uppgifter om sjukförsäkring och uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården. Det skall fortfarande vara möjligt att skaffa ett identitetskort utan dessa uppgifter varvid sjukförsäkringskortet, dvs. FPA-kortet, skall uppvisas som bevis på dessa uppgifter. Enligt personuppgiftslagen (523/1999) skall den registrerade underrättas om behandlingen av personuppgifterna, så att denna är medveten om behandlingen av personuppgifter som gäller denne och om sina rättigheter i anslutning till detta. I förslaget ingår en bestämmelse om skyldigheten att informera kortinnehavaren om kortets användningsmöjligheter, konsekvenser av en eventuell indragning av kortet samt om sökandens rätt att bestämma om registrering av uppgifter om sjukförsäkring och uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården i kortet. I lagen om identitetskort skall dessutom intas bestämmelser bl.a. om kortets datainnehåll, ansökningsförfarande, ändringssökande och registerföring.

I regeringens proposition med förslag till lag finns sålunda tillräckligt noggranna bestämmelser om behandlingen av personuppgifterna och om rättsskydd.

Med stöd av vad som anförts ovan anser regeringen att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslagen***1.****Lag****om ändring av befolkningsdatalagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i befolkningsdatalagen av den 11 juni 1993 (507/1993) 2 § 2 mom., 4 § 1 mom. 1 punkten, 20 §, 21 § 2 mom., 22 § samt 23 §, dessa lagrum sådana de lyder, 2 § 2 mom. i lag 994/1994, 4 § 1 mom. 1 punkten, 20 §, 21 § 2 mom. och 22 § i lag 527/1999 samt 23 § i lag 830/1999, samt *fogas* till 2 § ett nytt 4 mom., till 19 § ett nytt 3 mom. samt till 21 § ett nytt 3 och 4 mom. som följer:

2 §

Befolkningsdatasystemet

Magistraten ansvarar för det egna ämbetsdistriktets registeruppgifter och för upprätthållandet av dem. Magistraten kan komma överens med en kommun som tillhör ämbetsdistriktet att kommunen inom sitt område ansvarar för byggnads- och lägenhetsuppgifterna samt för upprätthållandet av dem. Kommunen har härvid samma skyldigheter i samband med upprätthållandet av uppgifter som magistraten. Om formkrav på avtalet, delgivningen av det och omständigheter beträffande innehållet i det föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.

I avvikelse från 2 mom. kan magistraten för en annan magistrats räkning i befolkningsdatasystemet registrera anmälningar som gäller de uppgifter som avses i 4 § 1 mom. 4 punkten. Om magistrater som kan registrera sådana anmälningar och om de anmälningar som magistraten kan registrera föreskrivs närmare

genom förordning av inrikesministeriet. Den magistrat som registrerat en uppgift ansvarar för den uppgift som den har registrerat.

4 §

Personuppgifter som registreras i befolkningsdatasystemet

Om finska medborgare registreras på det sätt som närmare stadgas genom förordning:
1) som identifieringsuppgifter för personer personbeteckning, den elektroniska kommunikationskod som ingår i medborgarcertifikatet, namn, adress och hemkommun och bostaden där samt sådana uppgifter om fastigheter, byggnader och lägenheter som identifierar hemkommunen och bostaden där;

19 §

Certifierad elektronisk kommunikation

Om tillhandahållandet av certifikat för elektronisk signering som utfärdas av

Befolkningsregistercentralen, certifikatutfärdarens skyldigheter och ansvar samt behandlingen av personuppgifter gäller dessutom vad som föreskrivs om dem i lagen om elektroniska signaturer (/).

20 §

Uppgifter i certifikat för certifierad elektronisk kommunikation

I fråga om innehållet i certifikat för elektroniska signaturer som Befolkningsregistercentralen utfärdar för en person gäller vad som föreskrivs om innehållet i kvalificerade certifikat i 7 § lagen om elektroniska signaturer. Den specificerande identifieringsuppgiften för innehavaren av certifikatet i det medborgarcertifikat som Befolkningsregistercentralen utfärdar är den elektroniska kommunikationskod som avses i 21 §. Ett medborgarcertifikat innehåller dessutom andra nödvändiga tekniska uppgifter som användningen av certifikatet kräver.

Med medborgarcertifikat avses ett av Befolkningsregistercentralen för en fysisk person utfärdat certifikat som används för att identifiera personen, för elektronisk signering samt för kryptering av personens handlingar och meddelanden och i fråga om vilket vid ansökan iakttagits det förfarande som föreskrivs i 23 §.

21 §

Elektronisk kommunikationskod

Befolkningsregistercentralen utfärdar den elektroniska kommunikationskod som ingår i ett medborgarcertifikat. Finska medborgare samt utlänningar som är stadigvarande bosatta i Finland enligt lagen om hemkommun (201/1994) och har införts i befolkningsdatasystemet kan ges en kommunikationskod.

För en person som införs i befolkningsdatasystemet registreras dessutom en för den elektroniska kommunikationskoden nödvändig teknisk

identifieringsuppgift, som antecknas som elektronisk kommunikationskod för denna person när ett certifikat utfärdas för honom eller henne.

Den tekniska identifieringsuppgift som avses i 3 mom. får användas endast vid skapandet av en elektronisk kommunikationskod samt som en intern teknisk identifierings- och kontrolluppgift i befolkningsdatasystemet.

22 §

Behandling av medborgarcertifikat och kommunikationskoder

Medborgarcertifikat och elektroniska kommunikationskoder införs i ett register (offentlig katalog). Var och en har rätt att få uppgifter ur den offentliga katalogen i enlighet med vad som bestäms särskilt i lag om rätten att få uppgifter ur myndigheternas offentliga handlingar.

23 §

Förfarande vid ansökan om medborgarcertifikat

Befolkningscentralen kan på sökandens begäran utfärda medborgarcertifikat för identitetskort som avses i lagen om identitetskort (829/1999) samt för andra kort eller tekniska anordningar som används för elektronisk kommunikation.

Ansökan om medborgarcertifikat som Befolkningsregistercentralen utfärdar för identitetskort som avses i lagen om identitetskort skall personligen inlämnas till polisinrättningen i ett härad. Polisinrättningen utför därefter en identifiering av sökanden.

Om de uppgifter som avses i 3 a § lagen om identitetskort registreras i och antecknas på identitetskortet, iaktas vid ansökan om medborgarcertifikatet det förfarande som föreskrivs i 6 § 2 mom. lagen om identitetskort.

I fråga om medborgarcertifikat som utfärdas för andra än i 2 mom. avsedda kort eller tekniska anordningar kan Befolkningsregistercentralen med en annan myndighet, ett företag eller en

sammanslutning komma överens om att ansökan personligen kan inlämnas till denna myndighet, detta företag eller denna sammanslutning för vidarebefordran till Befolkningsregistercentralen.

Befolkningsregistercentralen skall härvid säkerställa att den som tar emot ansökan iakttar de krav som i personuppgiftslagen (523/1999) ställs på behandlingen av personuppgifter.

Den som tar emot en ansökan om medborgarcertifikat skall identifiera sökanden med hjälp av en gällande, av polisen utfärdad handling som styrker personens identitet och, med sökandens uttryckliga samtycke, med hjälp av uppgifterna i befolkningsdatasystemet

kontrollera de personuppgifter som sökanden anger. Om sökanden inte har någon sådan av polisen utfärdad handling varav identiteten framgår eller om det finns andra särskilda skäl för att säkerställa identifieringen, utförs den identifiering som hänför sig till ansökan av polisen. Om identitetshandlingar som utfärdats av polisen föreskrivs närmare genom statsrådets förordning.

Denna lag träder i kraft den 200

Lagens 23 § 3 mom. träder emellertid i kraft först den 200

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om identitetskort**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juli 1999 om identitetskort (829/1999) 1 § 2-4 mom., 3-6 §, 7 § 2 mom., 8 § 1 mom., 13 § och 16 § 2 mom., samt fogas till 2 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 3 a §, till 7 § ett nytt 3 mom., till 8 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 13 a §, till 14 § ett nytt 4 mom. och till 15 § ett nytt 3 mom., som följer:

1 §

bestäms särskilt.

Identitetskort

2 §

Identitetskortets innehåll

Med hjälp av medborgarcertifikatet på identitetskortet kan en person verifieras vid certifierad elektronisk kommunikation. Med hjälp av certifikaten på identitetskortet kan en person dessutom vid behov underteckna handlingar och meddelanden med elektronisk signatur som han eller hon sänder och kryptera dem.

Polisen utfärdar på ansökan identitetskort för minderåriga, om den minderåriges vårdnadshavare ger sitt samtycke därtill. Har den minderåriga fler än en vårdnadshavare och kan någon av dem på grund av resa eller sjukdom eller av annat motsvarande skäl inte ge sitt samtycke och skulle dröjsmål med avgörandet medföra oskäligt men, behövs denna vårdnadshavares samtycke inte. Polisen kan utan samtycke av vårdnadshavarna på ansökan för en minderårig person utfärda ett identitetskort som dock inte kan användas som resedokument eller vid elektronisk kommunikation.

Polisen kan av särskilda skäl utfärda identitetskort för en bestämd tid (temporärt identitetskort). Temporärt identitetskort kan av särskilda skäl även utfärdas för utlänningar som inte har hemkommun i Finland. Ett temporärt identitetskort kan inte användas vid elektronisk kommunikation.

Vad som nedan bestäms om identitetskort gäller även identitetskort som utfärdas för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort, om inte annat

På identitetskortet antecknas också uppgift om utfärdaren av det certifikat som används vid elektronisk kommunikation. Detta gäller inte identitetskort som utfärdas för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort.

3 §

Innehållet i identitetskortets tekniska del

För identitetskort kan utfärdas certifikat för användning av korten vid elektronisk kommunikation inom förvaltningen. Certifikaten utfärdas av befolkningsregistercentralen. I 23 § befolkningsdatalagen (507/1993) finns bestämmelser om ansökningsförfarandet vid utfärdande av certifikat.

Identitetskortet innehåller en teknisk del som behövs vid elektronisk kommunikation, i vilken de uppgifter om det medborgarcertifikat som avses i 20 § befolkningsdatalagen, de uppgifter för identifiering av kortinnehavaren som förutsätts vid elektronisk kommunikation samt nödvändiga tekniska uppgifter registreras.

I identitetskortets tekniska del kan på kortinnehavarens begäran registreras tekniska tillämpningar eller uppgifter för olika användningsändamål.

Vad som ovan bestäms i denna paragraf gäller inte identitetskort som utfärdas för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort.

3 a §

Uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården på identitetskortet

På ett identitetskort kan på kortinnehavarens begäran registreras och antecknas uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården.

Folkpensionsanstalten fattar på ansökan beslut om registrering och anteckning av uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården på identitetskortet. I fråga om huruvida en person är sjukförsäkrad i Finland eller inte gäller vad som bestäms i lagen om sjukförsäkring (364/1963).

De uppgifter som avses i 1 mom. som skall registreras och antecknas på identitetskortet är huruvida personen i fråga har rätt till i 9 § sjukförsäkringslagen avsedda läkemedel som berättigar till specialersättning eller till grundersättning för betydelsefulla och dyra läkemedel eller hör till en arbetsplatskassa samt i fråga om personer som är försäkrade för viss tid sjukförsäkrings giltighetstid. På identitetskortet registreras och antecknas dessutom uppgift om vilken myndighet som fattat beslutet om registreringen och antecknandet av uppgifterna.

Om de uppgifter som avses i 3 mom. registreras och antecknas på identitetskortet, registreras uppgift om kortinnehavarens språk i kortets tekniska del. På identitetskortet kan på kortinnehavarens begäran dessutom registreras uppgifter och tekniska tillämpningar som har samband med social- och hälsovården eller det övriga socialskyddet.

Ett identitetskort som innehåller de uppgifter som avses i denna paragraf kan användas i stället för det sjukförsäkringskort som avses i 13 § sjukförsäkringsförordningen och det

socialförsäkringskort som avses i 4 kap. lagen om försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården och om försök med socialförsäkringskort.

Vad som ovan bestäms i denna paragraf gäller inte identitetskort som utfärdas för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort.

4 §

Identitetskort för den som är anställd hos en myndighet

På en statlig eller kommunal myndighets begäran kan i den tekniska delen på ett identitetskort som utfärdas för en anställd registreras information som behövs för skötseln av den anställdes uppgifter. Denna information är giltig så länge som skötseln av uppgifterna varar.

5 §

Identitetskortets giltighetstid

Identitetskortet gäller fem år. Ett temporärt identitetskort utfärdas för högst fyra månader.

6 §

Utfärdande av identitetskort och skyldighet att lämna uppgifter

Identitetskort utfärdas av polisnärheten i ett härad på skriftlig ansökan. Sökanden skall personligen lämna in ansökan om identitetskort till polisnärheten i ett härad. Om uppgifter som avses i 3 a § registreras och antecknas på identitetskortet, kan ansökan också lämnas in till en sådan Folkpensionsanstaltens lokalbyrå med vilken polisen har ingått ett sådant avtal som avses i lagen om kundbetjäning vid gemensamma serviceenheter inom den offentliga förvaltningen (802/1993). Ansökan måste dock lämnas in till polisnärheten i ett härad, om sökanden inte som identifieringshandling kan uppvisa en giltig, av polisen utfärdad identitetshandling. Om identitetshandlingar som utfärdats av polisen

föreskrivs närmare genom statsrådets förordning.

En begäran om registrering och antecknande av de uppgifter som avses i 3 a § lämnas in i samband med ansökan om identitetskort till polisinrättningen i ett härad eller sådan Folkpensionsanstaltens lokalbyrå som avses i 2 mom. Om ansökan har lämnats in till en polisinrättning, meddelar polisen de uppgifter som gäller begäran till Folkpensionsanstalten.

Den som utfärdar ett identitetskort skall för den sökande klargöra kortets användningsmöjligheter och vilka konsekvenser en eventuell indragning av kortet har samt den sökandes rätt att besluta om registrering av de i 3 a § avsedda uppgifterna i kortet.

När polisen ger ut ett nytt identitetskort förfaller beslutet om utfärdande av ett tidigare identitetskort och det sistnämnda identitetskortet upphör att gälla. Om sökanden har det tidigare identitetskortet i sin besittning skall detta härvid överlämnas till polisen.

7 §

Förutsättningar för indragning av identitetskort

Ett identitetskort kan dras in om

- 1) det har blivit fördärvat eller om anteckningarna på kortet har ändrats,
- 2) det har förkommit eller stulits,
- 3) det obehörigen används av någon annan än den som det har utfärdats för, eller
- 4) de i 3 § 2 mom. avsedda uppgifterna på identitetskortet har ändrats.

Ett identitetskort som innehåller uppgifter som avses i 3 a §, dras in om personen i fråga inte längre är sjukförsäkrad i Finland eller inte längre har rätt till de ersättningar som avses i 3 a § eller om dessa uppgifter obehörigen har ändrats.

8 §

Indragning av identitetskort

Ett identitetskort dras in av den myndighet

som utfärdat kortet eller av polisinrättningen i det härad till vilket kortinnehavarens hemkommun hör. De i 3 och 4 § avsedda uppgifter och tillämpningar som finns på ett identitetskort kan efter indragningen inte längre användas.

I det fall som nämns i 7 § 3 mom. kan begäran om indragning av identitetskort också göras av Folkpensionsanstalten. Om kortet innehåller uppgifter som avses i 3 a § skall den myndighet som drar in identitetskortet anmäla indragningen av kortet till Folkpensionsanstalten. De i 3 a § avsedda uppgifter och tillämpningar som finns på ett identitetskort kan efter indragningen inte längre användas.

13 §

Befolkningsregistercentralens ansvar för riktigheten av de uppgifter som registrerats på ett identitetskort

Befolkningsregistercentralen svarar endast för de uppgifter på ett identitetskort som den har registrerat på kortet.

13 a §

Folkpensionsanstaltens ansvar för riktigheten av de uppgifter som registrerats på ett identitetskort

Folkpensionsanstalten svarar endast för de på kortet registrerade och antecknade uppgifter som avses i 3 a §.

14 §

Identitetskortsregister

Folkpensionsanstalten för ett register över sådana personer som söker identitetskort på vilkas identitetskort registreras och antecknas de uppgifter som avses i 3 a §. I registret antecknas de i 3 a § avsedda uppgifterna om sökanden, uppgift om när kortet utfärdades, dess giltighetstid samt uppgifter om indragning av kortet.

15 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som Folkpensionsanstalten har fattat med stöd av 3 a § 2 mom. kan sökas genom besvär i samma ordning som i ett beslut som polisen har fattat med stöd av denna lag och med iakttagande av besvärstiden som börjar först från det att polisen har fattat beslut.

16 §

Närmare bestämmelser

Inrikesministeriet fastställer formuläret för identitetskort och för den ansökningsblankett som skall användas då identitetskort utfärdas efter att ha hört Folkpensionsanstalten.

Denna lag träder i kraft den 200
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 1 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

*Bilaga
Parallelltexter*

1.

Lag

om ändring av befolkningsdatalagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i befolkningsdatalagen av den 11 juni 1993 (507/1993) 2 § 2 mom., 4 § 1 mom. 1 punkten, 20 §, 21 § 2 mom., 22 § samt 23, dessa lagrum sådana de lyder, 2 § 2 mom. i lag 994/1994, 4 § 1 mom. 1 punkten, 20 §, 21 § 2 mom. och 22 § i lag 527/1999 samt 23 § i lag 830/1999, samt *fogas* till 2 § ett nytt 4 mom., till 19 § ett nytt 3 mom. samt till 21 § ett nytt 3 och 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Befolkningsdatasystemet

Varje registerbyrå ansvarar för det egna ämbetsdistriktets registeruppgifter och för upprätthållandet av dem. Registerbyrån kan *så som närmare stadgas genom förordning* komma överens med en kommun som hör till ämbetsdistriktet att kommunen inom sitt område ansvarar för byggnads- och lägenhetsuppgifterna samt för upprätthållandet av dem. Kommunen har härvid samma skyldigheter i samband med upprätthållandet av uppgifter som registerbyrån *har enligt denna lag och förordning som utfärdats med stöd av den.*

Föreslagen lydelse

2 §

Befolkningsdatasystemet

Magistraten ansvarar för det egna ämbetsdistriktets registeruppgifter och för upprätthållandet av dem. *Magistraten* kan komma överens med en kommun som tillhör ämbetsdistriktet att kommunen inom sitt område ansvarar för byggnads- och lägenhetsuppgifterna samt för upprätthållandet av dem. Kommunen har härvid samma skyldigheter i samband med upprätthållandet av uppgifter som *magistraten*. *Om formkrav på avtalet, delgivningen av det och omständigheter beträffande innehållet i det föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.*

I avvikelse från 2 mom. kan magistraten för en annan magistrats räkning i befolkningsdatasystemet registrera anmälningar som gäller de uppgifter som avses i 4 § 1 mom. 4 punkten. Om magistrater som kan registrera sådana anmälningar och om de anmälningar som magistraten kan registrera föreskrivs närmare genom förordning av inrikesministeriet. Den magistrat som registrerat en uppgift ansvarar för den uppgift som den har registrerat .

4 §

*Personuppgifter som registreras i
befolkningsdatasystemet*

Om finska medborgare registreras på det sätt som närmare stadgas genom förordning: 1) som identifieringsuppgifter för personer personbeteckning, elektronisk kommunikationskod för certifierad elektronisk kommunikation inom statsförvaltningen, namn, adress, hemkommun och bostaden där samt sådana uppgifter om fastigheter, byggnader och lägenheter som identifierar hemkommunen och bostaden där;

19 §

Certifierad elektronisk kommunikation

20 §

*Uppgifter i certifikat för certifierad
elektronisk kommunikation*

I ett certifikat för elektronisk kommunikation inom statsförvaltningen som utfärdas av Befolkningsregistercentralen registreras 1) namnet på utfärdaren av certifikatet, 2) namnet på innehavaren av certifikatet, 3) elektronisk kommunikationskod för innehavaren av certifikatet, 4) certifikatets giltighetstid. I certifikatet kan dessutom registreras 1) uppgifter om den matematiska metod som använts vid skapandet av en öppen

4 §

*Personuppgifter som registreras i
befolkningsdatasystemet*

Om finska medborgare registreras på det sätt som närmare stadgas genom förordning: 1) som identifieringsuppgifter för personer personbeteckning, den elektroniska kommunikationskod som ingår i medborgarcertifikatet, namn, adress och hemkommun och bostaden där samt sådana uppgifter om fastigheter, byggnader och lägenheter som identifierar hemkommunen och bostaden där;

19 §

Certifierad elektronisk kommunikation

Om tillhandahållandet av certifikat för elektronisk signering som utfärdas av Befolkningsregistercentralen, certifikatutfärdarens skyldigheter och ansvar samt behandlingen av personuppgifter gäller dessutom vad som föreskrivs om dem i lagen om elektroniska signaturer (/).

20 §

*Uppgifter i certifikat för certifierad
elektronisk kommunikation*

I fråga om innehållet i certifikat för elektroniska signaturer som Befolkningsregistercentralen utfärdar för en person gäller vad som föreskrivs om innehållet i kvalificerade certifikat i 7 § lagen om elektroniska signaturer. Den specificerande identifieringsuppgiften för innehavaren av certifikatet i det medborgarcertifikat som Befolkningsregistercentralen utfärdar är den elektroniska kommunikationskod som avses i 21 §. Ett medborgarcertifikat

Gällande lydelse

nyckel för innehavaren av certifikatet,
 2) landkod för utfärdaren av certifikatet,
 3) certifikatets serienummer,
 4) uppgifter om den matematiska metod som utfärdaren av certifikatet har använt i signaturen på certifikatet,
 5) uppgifter om de certifieringsprinciper som skall iakttas,
 6) uppgifter om certifikatets användningssyfte,
 7) andra nödvändiga tekniska uppgifter som användningen av certifikatet förutsätter.
 Certifikatets datainnehåll och dess riktighet styrks med utfärdarens elektroniska signatur.

21 §

Elektronisk kommunikationskod

 Befolkningsregistercentralen utfärdar de kommunikationskoder som skall användas vid certifierad elektronisk kommunikation inom statsförvaltningen. Finska medborgare samt utlänningar som är stadigvarande bosatta i Finland enligt lagen om hemkommun (201/1994) och har införts i befolkningsdatasystemet kan ges en elektronisk kommunikationskod. Ämbetsverk, inrättningar och sammanslutningar kan också vid behov ges en elektronisk kommunikationskod.

22 §

*Behandling av certifikat och kommunikationskoder**Föreslagen lydelse*

innehåller dessutom andra nödvändiga tekniska uppgifter som användningen av certifikatet kräver.

Med medborgarcertifikat avses ett av Befolkningsregistercentralen för en fysisk person utfärdat certifikat som används för att identifiera personen, för elektronisk signering samt för kryptering av personens handlingar och meddelanden och i fråga om vilket vid ansökan iakttagits det förfarande som föreskrivs i 23 §.

21 §

Elektronisk kommunikationskod

 Befolkningsregistercentralen utfärdar den elektroniska kommunikationskod som ingår i ett medborgarcertifikat. Finska medborgare samt utlänningar som är stadigvarande bosatta i Finland enligt lagen om hemkommun (201/1994) och har införts i befolkningsdatasystemet kan ges en kommunikationskod.

För en person som införts i befolkningsdatasystemet registreras dessutom en för den elektroniska kommunikationskoden nödvändig teknisk identifieringsuppgift, som antecknas som elektronisk kommunikationskod för denna person när ett certifikat utfärdas för honom eller henne.

Den tekniska identifieringsuppgift som avses i 3 mom. får användas endast vid skapandet av en elektronisk kommunikationskod samt som en intern teknisk identifierings- och kontrolluppgift i befolkningsdatasystemet.

22 §

Behandling av medborgarcertifikat och kommunikationskoder

De certifikat och elektroniska kommunikationskoder som skall användas vid certifierad elektronisk kommunikation inom statsförvaltningen införs i ett register (offentlig katalog). Var och en har rätt att få uppgifter ur den offentliga katalogen i enlighet med vad som bestäms särskilt i lag om rätten att få uppgifter ur myndigheternas offentliga handlingar.

23 §

Förvarande vid ansökan om certifikat

Befolkningsregistercentralen kan på sökandens begäran utfärda certifikat för *elektroniska* identitetskort som avses i lagen om identitetskort (829/1999) samt för andra kort eller tekniska anordningar som används för elektronisk kommunikation.

Ansökan om certifikat som Befolkningsregistercentralen utfärdar för *elektroniska* identitetskort som avses i lagen om identitetskort skall personligen inlämnas till polisinspektionen i ett härad. Polisinspektionen utför därefter en identifiering av sökanden.

Ansökan om certifikat för kort som används vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården samt annat socialskydd skall personligen inlämnas till Folkpensionsanstalten, som utför en identifiering av sökanden. Närmare bestämmelser om förfarandet vid ansökan om och utfärdande av kort inom social- och hälsovården och om de certifikat som utfärdas för dessa kort meddelas särskilt.

I fråga om *sådana* certifikat för *elektronisk kommunikation inom förvaltningen* som utfärdas för andra än i 2 och 3 mom. avsedda kort eller tekniska anordningar kan Befolkningsregistercentralen med en annan myndighet, ett företag eller en sammanslutning komma överens om att ansökan personligen kan inlämnas till denna myndighet, detta företag eller denna sammanslutning för vidarebefordran till Befolkningsregistercentralen.

Befolkningsregistercentralen skall härvid säkerställa att den som tar emot ansökan iakttar de krav som i personuppgiftslagen

Medborgarcertifikat och elektroniska kommunikationskoder införs i ett register (offentlig katalog). Var och en har rätt att få uppgifter ur den offentliga katalogen i enlighet med vad som bestäms särskilt i lag om rätten att få uppgifter ur myndigheternas offentliga handlingar.

23 §

*Förfarande vid ansökan om
medborgarcertifikat*

Befolkningscentralen kan på sökandens begäran utfärda *medborgarcertifikat* för identitetskort som avses i lagen om identitetskort (829/1999) samt för andra kort eller tekniska anordningar som används för elektronisk kommunikation.

Ansökan om *medborgarcertifikat* som Befolkningsregistercentralen utfärdar för identitetskort som avses i lagen om identitetskort skall personligen inlämnas till polisinspektionen i ett härad. Polisinspektionen utför därefter en identifiering av sökanden.

Om de uppgifter som avses i 3 a § lagen om identitetskort registreras i och antecknas på identitetskortet, iakttas vid ansökan om medborgarcertifikatet det förfarande som föreskrivs i 6 § 2 mom. lagen om identitetskort.

I fråga om *medborgarcertifikat* som utfärdas för andra än i 2 mom. avsedda kort eller tekniska anordningar kan Befolkningsregistercentralen med en annan myndighet, ett företag eller en sammanslutning komma överens om att ansökan personligen kan inlämnas till denna myndighet, detta företag eller denna sammanslutning för vidarebefordran till Befolkningsregistercentralen.

Befolkningsregistercentralen skall härvid säkerställa att den som tar emot ansökan iakttar de krav som i personuppgiftslagen (523/1999) ställs på behandlingen av

Gällande lydelse

(523/1999) ställs på behandlingen av personuppgifter.

Den som tar emot ansökan skall identifiera sökanden med hjälp av en gällande, av polisen utfärdad handling som styrker identiteten och med hjälp av en kontroll av personens uppgifter i befolkningsdatasystemet på det sätt som närmare bestäms genom förordning. Om sökanden inte har någon sådan av polisen utfärdad i förordning närmare angiven handling varav identiteten framgår eller om det finns andra särskilda skäl för att säkerställa identifieringen, utförs den identifiering som hänför sig till ansökan av polisen.

Föreslagen lydelse

personuppgifter.

Den som tar emot en ansökan om medborgarcertifikat skall identifiera sökanden med hjälp av en gällande, av polisen utfärdad handling som styrker personens identitet och, med sökandens uttryckliga samtycke, med hjälp av uppgifterna i befolkningsdatasystemet kontrollera de personuppgifter som sökanden anger. Om sökanden inte har någon sådan av polisen utfärdad handling varav identiteten framgår eller om det finns andra särskilda skäl för att säkerställa identifieringen, utförs den identifiering som hänför sig till ansökan av polisen. Om identitetshandlingar som utfärdats av polisen föreskrivs närmare genom statsrådets förordning.

Denna lag träder i kraft den 200
 Lagens 23 § 3 mom. träder emellertid i kraft
 först den 200
 Åtgärder som verkställigheten av lagen
 förutsätter får vidtas innan lagen träder i
 kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om identitetskort**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juli 1999 om identitetskort (829/1999) 1 § 2-4 mom., 3-6 §, 7 § 2 mom., 8 § 1 mom., 13 § och 16 § 2 mom., samt fogas till 2 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 3 a §, till 7 § ett nytt 3 mom., till 8 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 13 a §, till 14 § ett nytt 4 mom. och till 15 § ett nytt 3 mom., som följer:

Gällande lydelse

1 §

Identitetskort

Polisen kan på sökandens begäran utfärda ett identitetskort som innehåller den tekniska del som behövs vid elektronisk kommunikation (elektroniskt identitetskort). Med hjälp av det elektroniska identitetskortet kan en person verifieras vid certifierad elektronisk kommunikation. Med hjälp av ett elektroniskt identitetskort kan en person dessutom vid behov underteckna handlingar och meddelanden med elektronisk signatur och kryptera dem. Polisen utfärdar på ansökan i 1 och 2 mom. avsedda identitetskort för minderåriga, om den minderåriges vårdnadshavare ger sitt samtycke därtill. Har den minderåriga flera än en vårdnadshavare och kan någon av dem på grund av resa eller sjukdom eller av annat motsvarande skäl inte ge sitt samtycke och skulle dröjsmål med avgörandet medföra oskäligt men, behövs denna vårdnadshavares samtycke inte. Polisen kan utan samtycke av vårdnadshavarna på ansökan för en minderårig person utfärda ett i 1 mom. avsett identitetskort som dock inte kan användas som resedokument. Polisen kan av särskilda skäl utfärda identitetskort för en bestämd tid (*temporärt identitetskort*). Temporärt identitetskort kan

Föreslagen lydelse

1 §

Identitetskort

Med hjälp av *medborgarcertifikatet* på identitetskortet kan en person verifieras vid certifierad elektronisk kommunikation. Med hjälp av *certifikaten* på identitetskortet kan en person dessutom vid behov underteckna handlingar och meddelanden med elektronisk signatur som han eller hon sänder och kryptera dem.

Polisen utfärdar på ansökan identitetskort för minderåriga, om den minderåriges vårdnadshavare ger sitt samtycke därtill. Har den minderåriga fler än en vårdnadshavare och kan någon av dem på grund av resa eller sjukdom eller av annat motsvarande skäl inte ge sitt samtycke och skulle dröjsmål med avgörandet medföra oskäligt men, behövs denna vårdnadshavares samtycke inte. Polisen kan utan samtycke av vårdnadshavarna på ansökan för en minderårig person utfärda ett identitetskort som dock inte kan användas som resedokument *eller vid elektronisk kommunikation*. Polisen kan av särskilda skäl utfärda identitetskort för en bestämd tid (*temporärt*

av särskilda skäl även utfärdas för utlänningar som inte har hemkommun i Finland.

Vad som nedan bestäms om identitetskort gäller även elektroniska identitetskort och temporära identitetskort, om inte något annat bestäms särskilt.

2 §

Identitetskortets innehåll

3 §

Det elektroniska identitetskortets innehåll

För *elektroniska* identitetskort kan utfärdas certifikat för användning av korten vid elektronisk kommunikation inom förvaltningen. Certifikaten utfärdas av Befolkningsregistercentralen. I 23 § befolkningsdatalagen (507/1993) finns bestämmelser om ansökningsförfarandet vid utfärdande av certifikat.

På det elektroniska identitetskortet finns, utöver vad som bestäms i 2 §, certifikatets datainnehåll enligt 20 § befolkningsdatalagen, sådana uppgifter för identifiering av kortinnehavaren som förutsätts vid användningen av elektroniska identitetskort samt nödvändiga tekniska uppgifter. *På det elektroniska identitetskortet antecknas även uppgift om utfärdaren av certifikaten.*

På det elektroniska identitetskortet kan på kortinnehavarens begäran registreras tekniska tillämpningar eller uppgifter för olika användningsändamål.

identitetskort). Temporärt identitetskort kan av särskilda skäl även utfärdas för utlänningar som inte har hemkommun i Finland. *Ett temporärt identitetskort kan inte användas vid elektronisk kommunikation.*

Vad som nedan bestäms om identitetskort gäller även identitetskort *som utfärdas för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke* och temporära identitetskort, om inte annat bestäms särskilt.

2 §

Identitetskortets innehåll

På identitetskortet antecknas också uppgift om utfärdaren av det certifikat som används vid elektronisk kommunikation. Detta gäller inte identitetskort som utfärdas för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort.

3 §

Innehållet i identitetskortets tekniska del

För identitetskort kan utfärdas certifikat för användning av korten vid elektronisk kommunikation inom förvaltningen. Certifikaten utfärdas av befolkningsregistercentralen. I 23 § befolkningsdatalagen (507/1993) finns bestämmelser om ansökningsförfarandet vid utfärdande av certifikat.

Identitetskortet innehåller en teknisk del som behövs vid elektronisk kommunikation, i vilken de uppgifter om det medborgarcertifikat som avses i 20 § befolkningsdatalagen, de uppgifter för identifiering av kortinnehavaren som förutsätts vid elektronisk kommunikation samt nödvändiga tekniska uppgifter registreras.

I identitetskortets tekniska del kan på kortinnehavarens begäran registreras tekniska tillämpningar eller uppgifter för olika användningsändamål.

Vad som ovan bestäms i denna paragraf gäller inte identitetskort som utfärdas för

minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort.

3 a §

Uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården på identitetskortet

På ett identitetskort kan på kortinnehavarens begäran registreras och antecknas uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården.

Folkpensionsanstalten fattar på ansökan beslut om registrering och anteckning av uppgifter om sjukförsäkring samt uppgifter som behövs vid elektronisk kommunikation inom social- och hälsovården på identitetskortet. I fråga om huruvida en person är sjukförsäkrad i Finland eller inte gäller vad som bestäms i lagen om sjukförsäkring (364/1963).

De uppgifter som avses i 1 mom. som skall registreras och antecknas på identitetskortet är huruvida personen i fråga har rätt till i 9 § sjukförsäkringslagen avsedda läkemedel som berättigar till specialersättning eller till grundersättning för betydelsefulla och dyra läkemedel eller hör till en arbetsplatskassa samt i fråga om personer som är försäkrade för viss tid sjukförsäkringens giltighetstid. På identitetskortet registreras och antecknas dessutom uppgift om vilken myndighet som fattat beslutet om registreringen och antecknandet av uppgifterna.

Om de uppgifter som avses i 3 mom. registreras och antecknas på identitetskortet, registreras uppgift om kortinnehavarens språk i kortets tekniska del. På identitetskortet kan på kortinnehavarens begäran dessutom registreras uppgifter och tekniska tillämpningar som har samband med social- och hälsovården eller det övriga socialskyddet.

Ett identitetskort som innehåller de uppgifter som avses i denna paragraf kan användas i stället för det sjukförsäkringskort som avses i 13 § sjukförsäkringsförordningen och det socialförsäkringskort som avses i 4 kap.

lagen om försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården och om försök med socialförsäkringskort.

Vad som ovan bestäms i denna paragraf gäller inte identitetskort som utfärdas för minderåriga utan vårdnadshavarnas samtycke och temporära identitetskort.

4 §

Elektroniskt identitetskort för den som är anställd hos en myndighet

På en statlig eller kommunal myndighets begäran kan på ett elektroniskt identitetskort som utfärdas för en anställd registreras information som behövs för skötseln av den anställdes uppgifter. Denna information är giltig så länge som skötseln av uppgifterna varar.

5 §

Identitetskortets giltighetstid

Identitetskort gäller tio år. *Ett elektroniskt identitetskort gäller tre år.* Ett temporärt identitetskort utfärdats för högst fyra månader.

6 §

Utfärdande av identitetskort och skyldighet att lämna uppgifter

Identitetskort utfärdas av polisnärheten i ett härad på skriftlig ansökan. Sökanden skall personligen lämna in ansökan om identitetskort. *Ett elektroniskt identitetskort skall även avhämtas personligen.*

4 §

Identitetskort för den som är anställd hos en myndighet

På en statlig eller kommunal myndighets begäran kan *i den tekniska delen på ett identitetskort* som utfärdas för en anställd registreras information som behövs för skötseln av den anställdes uppgifter. Denna information är giltig så länge som skötseln av uppgifterna varar.

5 §

Identitetskortets giltighetstid

Identitetskortet gäller *fem* år. Ett temporärt identitetskort utfärdas för högst fyra månader.

6 §

Utfärdande av identitetskort och skyldighet att lämna uppgifter

Identitetskort utfärdas av polisnärheten i ett härad på skriftlig ansökan. Sökanden skall personligen lämna in ansökan om identitetskort *till polisnärheten i ett härad.*

Om uppgifter som avses i 3 a § registreras och antecknas på identitetskortet, kan ansökan också lämnas in till en sådan Folkpensionsanstaltens lokalbyrå med vilken polisen har ingått ett sådant avtal som avses i lagen om kundbetjäning vid gemensamma serviceenheter inom den offentliga förvaltningen (802/1993). Ansökan måste dock lämnas in till polisnärheten i ett härad, om sökanden inte som identifieringshandling kan uppvisa en giltig, av polisen utfärdad identitetshandling. Om identitetshandlingar

Den som utfärdar ett *elektroniskt* identitetskort skall för sökanden klargöra vilka konsekvenser en eventuell indragning av kortet har.

När polisen ger ut ett nytt identitetskort förfaller beslutet om utfärdande av ett tidigare identitetskort och det sistnämnda identitetskortet upphör att gälla. Om sökanden har det tidigare identitetskortet i sin besittning skall detta härvid överlämnas till polisen.

7 §

Förutsättningar för indragning av identitetskort

Ett identitetskort kan dras in om

- 1) det har blivit fördärvat eller om anteckningarna på kortet har ändrats,
- 2) det har förkommit eller stulits,
- 3) det obehörigen används av någon annan än den som det har utfärdats för, eller
- 4) de i 3 § 2 mom. avsedda uppgifterna på ett *elektroniskt* identitetskort har ändrats.

8 §

Indragning av identitetskort

Ett identitetskort dras in av den myndighet som utfärdat kortet eller av polisinrättningen

som utfärdats av polisen föreskrivs närmare genom statsrådets förordning.

En begäran om registrering och antecknande av de uppgifter som avses i 3 a § lämnas in i samband med ansökan om identitetskort till polisinrättningen i ett härad eller sådan Folkpensionsanstaltens lokalbyrå som avses i 2 mom. Om ansökan har lämnats in till en polisinrättning, meddelar polisen de uppgifter som gäller begäran till Folkpensionsanstalten.

Den som utfärdar ett identitetskort skall för den sökande klargöra kortets användningsmöjligheter och vilka konsekvenser en eventuell indragning av kortet har *samt den sökandes rätt att besluta om registrering av de i 3 a § avsedda uppgifterna i kortet.*

När polisen ger ut ett nytt identitetskort förfaller beslutet om utfärdande av ett tidigare identitetskort och det sistnämnda identitetskortet upphör att gälla. Om sökanden har det tidigare identitetskortet i sin besittning skall detta härvid överlämnas till polisen.

7 §

Förutsättningar för indragning av identitetskort

Ett identitetskort kan dras in om

- 1) det har blivit fördärvat eller om anteckningarna på kortet har ändrats,
- 2) det har förkommit eller stulits,
- 3) det obehörigen används av någon annan än den som det har utfärdats för, eller
- 4) de i 3 § 2 mom. avsedda uppgifterna på identitetskortet har ändrats.

Ett identitetskort som innehåller uppgifter som avses i 3 a §, dras in om personen i fråga inte längre är sjukförsäkrad i Finland eller inte längre har rätt till de ersättningar som avses i 3 a § eller om dessa uppgifter obehörigen har ändrats.

8 §

Indragning av identitetskort

Ett identitetskort dras in av den myndighet som utfärdat kortet eller av polisinrättningen

i det härad till vilket kortinnehavarens hemkommun hör. De i 3 och 4 § avsedda uppgifter och tillämpningar som finns på ett *elektroniskt* identitetskort kan efter indragningen inte längre användas.

13 §

*Befolkningsregistercentralens ansvar för riktigheten av de uppgifter som registrerats på ett **elektroniskt** identitetskort*

Befolkningsregistercentralen svarar endast för de uppgifter på ett *elektroniskt* identitetskort som den har registrerat på kortet.

14 §

Identitetskortsregister

15 §

i det härad till vilket kortinnehavarens hemkommun hör. De i 3 och 4 § avsedda uppgifter och tillämpningar som finns på ett identitetskort kan efter indragningen inte längre användas.

13 §

Befolkningsregistercentralens ansvar för riktigheten av de uppgifter som registrerats på ett identitetskort

Befolkningsregistercentralen svarar endast för de uppgifter på ett identitetskort som den har registrerat på kortet.

13 a §

Folkpensionsanstaltens ansvar för riktigheten av de uppgifter som registrerats på ett identitetskort

Folkpensionsanstalten svarar endast för de på kortet registrerade och antecknade uppgifter som avses i 3 a §.

14 §

Identitetskortsregister

15 §

Folkpensionsanstalten för ett register över sådana personer som söker identitetskort på vilkas identitetskort registreras och antecknas de uppgifter som avses i 3 a §. I registret antecknas de i 3 a § avsedda uppgifterna om sökanden, uppgift om när kortet utfärdades, dess giltighetstid samt uppgifter om indragning av kortet.

Ändringssökande

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som Folkpensionsanstalten har fattat med stöd av 3 a § 2 mom. kan sökas genom besvär i samma ordning som i ett beslut som polisen har fattat med stöd av denna lag och med iakttagande av besvärstiden som börjar först från det att polisen har fattat beslut.

16 §

16 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser

Inrikesministeriet fastställer formuläret för identitetskort och för den ansökningsblankett som skall användas då identitetskort beviljas.

Inrikesministeriet fastställer formuläret för identitetskort och för den ansökningsblankett som skall användas då identitetskort utfärdas efter att ha hört Folkpensionsanstalten.

Denna lag träder i kraft den 200
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.